

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ผศ.ดร. ศุภชัย รตโนภาส อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ จัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขปัญหาพิเศษจนสามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ในการทดลองรวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกในการทดลอง

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆ

ทัศนีย์ มณีธรรม

พศ. ๒๕๓๔

การทดสอบพันธุ์แคนตาลูปในระบบปลูกพืชไร้ดินโดยปลูกในสารละลายธาตุอาหาร และ
เปรียบเทียบกับการปลูกในส่วนผสมขุยมะพร้าวและแกลบดำ

Varietal Trial of Cantaloup in Soilless Culture Using Nutrient
Solution and Comparison with Ones Grown in the Mixture of Coconut
Fiber Dust and Paddy Husk Charcoal Media

บทคัดย่อ

การศึกษาการปลูกแตงแคนตาลูปในระบบไฮโดรโปนิก ด้วยการใช้แตงแคนตาลูป 4 พันธุ์
ปลูกในระบบ water culture และปลูกพร้อมกันระบบ media culture สำหรับในระบบ
water culture จะเป่าอากาศ 4 นาที ไม่เป่าอากาศ 15 นาที สลับกันเป่า โดยเป่า
อากาศเฉพาะ เวลากลางวัน ใช้แตงแคนตาลูป 4 พันธุ์ คือพันธุ์ Honey ball, Bonus,
Prim และ Amur การวางแผนการทดลองแบบ CRD ประกอบด้วย 4 treatment (พันธุ์) ๓
ละ 4 ซ้ำ พบว่าพันธุ์ Bonus จะให้น้ำหนักผลเฉลี่ยสูงสุดคือ 910 กรัม และมีความแตกต่าง
ทางสถิติกับทุกพันธุ์ รองลงมาคือพันธุ์ Amur ด้วยค่าเฉลี่ย 830 กรัม Honey ball
ด้วยค่าเฉลี่ย 810 และต่ำสุดคือ Prim ด้วยค่าเฉลี่ย 566.25 กรัม สำหรับเปอร์เซ็นต์น้ำ
ตาลพบว่าพันธุ์ที่ให้เปอร์เซ็นต์น้ำตาลสูงสุดคือพันธุ์ Bonus ด้วยค่าเฉลี่ย 12.25 Brix
และต่ำสุดคือพันธุ์ Honey ball ด้วยค่าเฉลี่ย 11.1 Brix สำหรับการปลูกในระบบ
media culture เปรียบเทียบกับระบบ water culture ใช้แตงแคนตาลูป 4 พันธุ์ คือ
พันธุ์ Honey ball, Bonus, Prim และ Amur พบว่าระบบ media culture จะให้
เปอร์เซ็นต์น้ำตาลสูงกว่าในระบบ water culture สำหรับพันธุ์เดียวกัน และยังพบว่าใน
น้ำหนักเฉลี่ยของผลที่ปลูกในระบบ media culture จะมีค่าเฉลี่ยมากกว่าในระบบ
water culture

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(ก)
สารบัญตารางภาคผนวก	(ข)
สารบัญภาพ	(ค)
คานา	1
วัตถุประสงค์	2
การตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์การทดลอง	13
วิธีการทดลอง	15
ผลการทดลอง	22
สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง	35
เอกสารอ้างอิง	37
ภาคผนวก	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงค่าเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ด	22
2. แสดงจำนวนวันที่งอก จำนวนวันที่เหี่ยวตายจริงใบแรกคลี่ จำนวนวันที่เหี่ยวตายจริงใบที่ 5	22
3. แสดงความกว้าง ความยาวของใบ ขนาดความยาวของข้อ	24
4. แสดงวันที่เริ่มติดผล อายุการเก็บเกี่ยวผลโดยเฉลี่ย	24
5. แสดงการวิเคราะห์ทางสถิติ น้ำหนักเฉลี่ยของผลแดงแคนตาลูป (กรัม) แบบ Least significant test at probability level 0.1	27
6. แสดงการวิเคราะห์ทางสถิติ เปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อผลแคนตาลูป (°Brix)แบบ Least significant test at probability level 0.1	27
7. แสดงปริมาณการใช้สารละลายธาตุอาหาร (จาก 16 ต้น)	28
8. Analysis of variance ของน้ำหนักเฉลี่ยต่อผล (กรัม)	31
9. แสดงค่าเฉลี่ยน้ำหนักต่อผล	31
10. Analysis of variance ของเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อผล (°Brix)	33
11. แสดงค่าเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อผล	33

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางที่	หน้า
1. แสดงน้ำหนักผลแคนตาลูป(กรัม) และการวิเคราะห์ทางสถิติ	40
2. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของน้ำหนักเฉลี่ยต่อผลที่เกิด จากอิทธิพลของระบบปลูก (Factor A)	41
3. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของน้ำหนักเฉลี่ยต่อผลที่เกิด จากอิทธิพลของพันธุ์ (Factor B)	41
4. แสดงเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อผลแคนตาลูป (°Brix) และ การวิเคราะห์ทางสถิติ	43
5. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ความหวาน ของเนื้อผลแคนตาลูป ที่เกิดจากอิทธิพลของระบบปลูก (Factor A)	44
6. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ความหวาน ของเนื้อผลแคนตาลูป ที่เกิดจากอิทธิพลของพันธุ์ (Factor B)	44
7. แสดงการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช และธาตุอาหารเสริม	46

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. ต้นกล้าแคนตาลูป	47
2. การเตรียมระบบปลูกพืชไร้ดินแบบ water culture	48
3. การปลูกกล้าแคนตาลูป	48
4. การปลีคกิ่งแขนง	49
5. การเจริญเติบโตของแตงแคนตาลูป(อายุประมาณ 40วัน)	49
6. การช่วยผสมเกสร	50
7. การเจริญเติบโตในขณะติดผลในระบบ water culture	51
8. การเจริญเติบโตในขณะติดผลในระบบ media culture	51
9. ลักษณะผลผลิตแตงแคนตาลูปในระบบ water culture พันธุ์ Honey ball	52
10. ลักษณะผลผลิตแตงแคนตาลูปในระบบ water culture พันธุ์ Bonus	52
11. ลักษณะผลผลิตแตงแคนตาลูปในระบบ water culture พันธุ์ Prim	53
12. ลักษณะผลผลิตแตงแคนตาลูปในระบบ water culture พันธุ์ Amur	53
13. ลักษณะใบแคนตาลูปพันธุ์ Honey ball	54
14. ลักษณะใบแคนตาลูปพันธุ์ Bonus	54
15. ลักษณะใบแคนตาลูปพันธุ์ Prim	54
16. ลักษณะใบแคนตาลูปพันธุ์ Amur	54
17. Timer	55
18. Interrupter	55
19. Air pump	56

คำนำ

จากการศึกษาการปลูกแต่งแคนตาลูป ในระบบการปลูกพืชไร่ดินในลาดกระบัง ได้มีการทดลองปลูกในระบบ media culture ด้วยการทำที่รียแต่มีปัญหาที่ต้นแดงเหี่ยว และความยุ่งยากในการจัดเตรียมวัสดุปลูก ต่อมา นาย นิสสัน รุ่งศรีศรีชัย ได้ทดลองปลูกแต่งแคนตาลูปในระบบ water culture โดยมีการเป่าอากาศให้ เพื่อแก้ปัญหาต้นแดงเหี่ยวและการเตรียมวัสดุปลูก ซึ่งพบว่า การเป่าอากาศให้ต้นแดงแคนตาลูป เฉพาะในเวลากลางวันจะ ทำให้ ต้นแดงแคนตาลูปเจริญเติบโตได้ดีที่สุด จึงได้มีการทดลองปลูกแต่งแคนตาลูปหลายพันธุ์ เพื่อจะหาพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับปลูกในระบบ water culture และเปรียบเทียบพันธุ์แต่ละพันธุ์ที่ปลูกในระบบ water culture กับระบบ media culture ว่าระบบการปลูกพืชไร่ดินระบบใดเหมาะสมต่อการปลูกแต่งแคนตาลูป และพันธุ์แคนตาลูปพันธุ์ไหนที่เหมาะสมกับการปลูกพืชไร่ดินในแต่ละระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาหาพันธุ์แตงแคนตาลูป ที่เหมาะสมในระบบปลูกแบบน้ำนิ่ง เป่าอากาศ
2. ศึกษาการปลูกแตงแคนตาลูป ในระบบการปลูกพืชไร่น้ำนิ่งแบบน้ำนิ่ง เป่าอากาศ
3. เปรียบเทียบผลผลิตของแตงแคนตาลูป ในระบบการปลูกพืชไร่น้ำนิ่งแบบน้ำนิ่ง เป่าอากาศกับวิธีใช้วัสดุปลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

แคนตาลูป (Cantaloup)

แคนตาลูปเป็นพืชตระกูลเดียวกับแตงโมและแตงกวา มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Cucumis melo* Linn. เป็นพืชในตระกูล Cucurbitaceae แตงที่อยู่ในตระกูลเดียวกับแตง แคนตาลูปมี 4 ชนิดคือ

1. แคนตาลูป มีผลกลมรี ขนาดค่อนข้างใหญ่ หนักมากกว่า 1 กก. เปลือกหนาแข็ง ขรุขระและมีร่อง เป็นทางยาวจากหัวไปถึงก้นคล้ายผลฟักทอง เนื้อแตงส่วนใหญ่มีสีม
2. มีชดเมลอน ขนาดผลเล็กกว่าแคนตาลูป เปลือกผลเป็นตาข่ายสานกันค่อนข้างถี่ สม่ำเสมอ มีทรงกลม ไม่มีร่องตามยาว เนื้อแตงส่วนใหญ่มีสีม
3. ฮันนี่ดีว ขนาดผลใกล้เคียงกับ มีชดเมลอน ลักษณะคล้ายแตงไทยมาก ผิวผลเรียบ อาจมีสีเหลืองแต้มที่ผลประปราย มีกลิ่นรุนแรงกว่า 2 ชนิดแรก เนื้อแตงส่วนใหญ่มีสีขาว ข้าง หรือเขียวอ่อน
4. แตงไทย ผลมีลักษณะยาวใหญ่ เปลือกผลบาง และ เนื้อแตงและกว่า 3 ชนิดแรก เนื้อแตงสีเดียวกับ ฮันนี่ดีว

ในประเทศไทยมักจะ เรียกแตงแคนตาลูป มีชดเมลอนและฮันนี่ดีวรวมกันว่าแคนตาลูปทั้งสิ้น การปลูกแตงแคนตาลูปในประเทศไทยนั้นได้มีผู้นำมาปลูกแล้วหลายครั้งและในปี พ.ศ. 2493 ได้มีการนำมาทดลองปลูกที่สถานีสิรินธรแม่จัน แต่ผลออกมาไม่ดี ต่อมาได้มีการทดลองปลูกที่สถานีสิรินธรบาง เช่น (กลุ่มรักเกษตร, 2531)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ (ธงชัย, 2531)

แคนตาลูปเป็นไม้เถาเลื้อย ลำต้นมีลักษณะกลม บริเวณลำต้นมีขนเล็กๆ บริเวณข้อจะแตกกิ่งแขนงออกมา ระหว่างลำต้นและข้อกาบ กิ่งแขนงย่อยเป็นกิ่งที่เกิดดอก และที่ข้อกาบจะเป็นที่เกิดของหนวดสำหรับยึดเกาะ ใบแคนตาลูปฐานใบเว้า ขอบใบหยักเป็นคลื่น ผิวใบไม่เรียบ ใต้ใบมีขนขนาดเล็ก เมื่อใบมีอายุมากจะแข็งกระด้างขึ้นใบจะเกิดสลับบนต้น ดอกมีได้ทั้งดอกตัวผู้และดอกสมบูรณ์เพศในต้นเดียวกัน (andromonoecious) และแบบที่ตัวผู้และตัวเมียอยู่บนต้นเดียวกัน (monoecious) ดอกมีสีเหลือง ดอกตัวผู้เกิดตรงข้อกาบส่วนดอกตัวเมียและดอกสมบูรณ์เพศจะเกิดบนแขนงย่อยข้อแรก ผลจะเกิดบนแขนงย่อยบริเวณที่เกิดดอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุรณิเทศ ผลมีรูปทรงแตกต่างกันแล้วแต่พันธุ์ เนื้อผลมีสีแตกต่างกัน เช่น สีส้ม สีเขียวอ่อน สีขาวข้าง สีหยก เป็นต้น

สภาพแวดล้อมในการผลิต

ดินชอบดินร่วนปนทราย ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) ของดินอยู่ระหว่าง 6-6.8 อุณหภูมิ 18-30 องศาเซลเซียส อุณหภูมิกลางคืน 18-22 องศาเซลเซียส ฤดูปลูกที่เหมาะสมคือ ฤดูหนาว วิธีการปลูกแบ่งเป็น 2 วิธีคือ 1. การปลูกแบบปล่อยเลื้อยตามผิวดิน 2. การปลูกโดยการย้ายกล้า การตัดยอด การจัดเถา การตัดแต่งกิ่ง านกรรมที่ปลูกขึ้นค้างจะเด็ดกิ่งแขนงที่แตกออกมาระหว่างข้อที่ 1-9 จะปล่อยให้แตกแขนงและติดผลบนกิ่งแขนงข้อที่ 10 ขึ้นไป ควรทำในตอนเช้าของวันที่มีแดดจัด แล้วฉีดยาป้องกันราในตอนบ่าย และต้องผูกเถาแต่งให้ติดกับค้าง อย่าผูกแน่นเกินไป เพราะ เถาแต่งยังขยายตัวเพิ่มขนาดได้อยู่ การผสมเกสรควรทำการผสมช่วย โดยใช้ฟู่กันแตะละอองเกสรตัวผู้และนำไปแตะเมษยอดเกสรตัวเมีย เวลาที่ทำการผสมจะท้ตั้งแต่เช้าจนถึง 11.00 น. เมื่อผลติดจะต้องโยงผลไว้กับราวเพื่อรับน้ำหนัก (กมลและคณะ, 2530)

พันธุ์ของแคนตาลูป

Honey ball ผลกลม ผิวเรียบ เนื้อสีขาว ส่วนที่ติดกับเปลือกสีเขียว เนื้อหนาผลหนัก 1 ก.ก. มีน้ำตาล 14.16 % อายุการเก็บเกี่ยวเร็ว ทนทานต่อโรค Virus และราที่ค้าง (นิพนธ์, 2528)

Bonus ผลกลม มีลายบนเด่น น้ำหนัก 1.2-1.4 ก.ก. เนื้อหนาสีเขียว รสหวาน มีน้ำตาล 16-17 % เจริญเติบโตดี ทนทานต่อโรคราแป้ง ผลเก็บเกี่ยวได้ 55-60 วัน หลังดอกบาน (นิพนธ์, 2528)

Sunlady ผลมีสีขาวครีม ลักษณะกลมรี เนื้อในมีสีขาวส้ม รสหวาน กรอบ น้ำหนัก 2-5 ก.ก. (ธงชัย, 2531)

เอกสารการปลูกแคนตาลูปของบริษัทเจียไต๋ อธิบายว่า (นิรนาม, 2533) เมล่อนเป็นพืชตระกูลแตง ที่มีราคาสูงที่สุดและต้องใช้เทคนิคที่ละเอียดอ่อนในการปลูก การบำรุงรักษาตลอดจนเมล็ดพันธุ์ที่ใช้ปลูกเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ในการกำหนดราคาจำหน่ายของผลแบ่งเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3 แบบ

1.แบบ PRICE หรือแบบธรรมดา ผลราคาถูก ปลูกง่าย ผิวเรียบ ไม่มีตาข่าย(net) ผิวสีชาาถึง เหลืองส้ม เนื้อสีเหลือง นิยมปลูกแบบกลางแจ้ง ปล่อยให้ผลสุก น้ำหนักประมาณ 500 กรัม/ผล ความหวาน 15-16 บริกซ์

2.แบบ ANDES AMS. หรือแบบมีตาข่าย ผิวสีชาวมเขียว เนื้อสีเขียว สามารถปลูกได้ทั้งในกลางแจ้งและในโรงเรือน ถ้าปลูกในโรงเรือนจะให้ตาข่ายสวยกว่า และมีราคาสูงกว่า น้ำหนัก 1-1.2 ก.ก./ผล ความหวาน 13-15 บริกซ์

3.แบบ EARLS' FAVORITE ปลูกเฉพาะในโรงเรือน ได้ราคาสูงที่สุด ผิวสีเทา มีตาข่ายสวยงามมาก เนื้อสีเขียวเข้ม เวลาทานจะละลายในปาก น้ำหนัก 1.2-1.5 ก.ก./ผล ความหวาน 15-18 บริกซ์

การเก็บเกี่ยว

แดง เทศจะมีอายุเก็บเกี่ยวประมาณ 80-130 วัน หรือหลังจากติดผลประมาณ 30-45 วัน ซึ่งมีหลักในการสังเกตดังนี้

- 1.ผล เริ่มสุกผิวจะเปลี่ยนสีจากเขียวเป็นขาวและ เหลือง
2. เริ่มมีร่อง เกิดรอบหัวผล
3. เมื่อผลเริ่มมีลายขึ้นเต็มผิว
4. เมื่อขอบบนผลแดงร่วง
5. เมื่อดมแล้วได้กลิ่นสุกหวาน(ภราดร,2531)

นอกจากนี้ ธงชัย(2531)กล่าวว่าสามารถทดสอบโดยใช้วิธีเคมีวัดความหนาแน่นของเนื้อ ปริมาณน้ำตาล เมื่อนำเนื้อผลมาคั้นน้ำ น้ำที่ได้ควรมีความถ่วงจำเพาะ ไม่ต่ำกว่า 1.04 มีปริมาณน้ำตาลไม่ต่ำกว่า 10 % น้ำตาลซูโครส ไม่ต่ำกว่า 45 %

ศัตรูพืชและโรค

ศัตรูพืชมี เพลี้ยอ่อนและเพลี้ยไฟ ซึ่งพบได้ทุกระยะ และพบว่า เป็นพาหะนำเชื้อไวรัสป้องกันโดยยาฆ่า พอสส์ สลับกับ แลนเนท หรือ เมซูรอล ส่วนเห็บแดงซึ่งพบมากัดกินบริเวณกับรอยไข่ เชพวิน 85

โรคที่พบมี โรคก้านเน่า เกิดตั้งแต่ระยะกล้าไปจนถึงระยะติดผล วัชยา เทอร์ราคลอ
ในช่วงแรกของการปลูก แล้วใช้ ฟิวรีเคอร์ ในระยะแรกของการดูแลรักษา หลังจากนั้นใช้
โรดแมค

โรคราน้ำค้าง พบได้ทุกระยะโดยเฉพาะหลังฤดูฝน ป้องกันโรดยาใช้ คาโรนิล และ ไร
เทนเอ็ม 45 ทุกวัน รักษาโดยยาใช้ แอพรอน-35 และการฆ่าธาตุโบรอน พบว่าเกิดได้
ทุกระยะ สังเกตได้ชัดว่า ถ้าเป็นในระยะติดผล ผลจะแตกหรือสีส้มไม่เจริญเติบโตกับ
โรดยาใช้ โบแรกซ์รองพื้นเมื่อปลูก หรือฉีดพ่นโบแรกซ์ทุกวันเมื่อแสดงอาการรุนแรง (ภราดร,
2531)

นิรนาม (2533) อธิบายว่า การที่จะทำให้ผลสวย ควรห่อด้วยกระดาษเป็นรูปกรวยคว่ำ
ลง เพื่อให้บริเวณผลมีอุณหภูมิและความชื้นสูง ซึ่งจะช่วยให้การเกิดตาข่ายสวยงามขึ้น และยัง
ช่วยป้องกันแมลงรบกวนอีกด้วย

ธงชัย (2531) กล่าวถึงการเก็บเกี่ยวแคนตาลูปว่า หากเก็บเกี่ยวในช่วงที่ฝนตกชุกจะทำ
ให้รสชาติของแตงจืดลง และยังกล่าวไว้ว่า ในช่วงที่ผลแตงแก่จัด ต้องการอากาศแห้ง จะทำ
ให้ผลมีคุณภาพดี ปริมาณน้ำตาลสูง และมีรสชาติดี

ภราดร (2531) ได้พูดถึงการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องการตัดแต่งกิ่งไปให้ถูกวิธีว่า การ
เก็บเลี้ยงผลจำนวนมากเกินไป จะทำให้ผลมีขนาดเล็กขาดรสหวาน และทำให้ต้นก่อนแ
โรคและแมลง เข้าทำลายได้ง่าย ถ้าไม่จัดการผูกต้นกับค้างตั้งแต่ระยะแรก จะทำให้ต้น
โค้งลงอาจทำให้คุณภาพผลลดลง

การปลูกพืชไร้ดิน (Soilless culture)

ประวัติ

การศึกษาการใช้สารละลายธาตุอาหารในการปลูกพืช ได้เริ่มมีมานานนับพันปีก่อนยุค
อริสโตเติล แต่ตามประวัติที่ได้กล่าวมา การปลูกพืชได้เข้าหลักทางวิทยาศาสตร์ ดูเหมือนจะ
เริ่มมีมาเมื่อประมาณ 300 ปี ในปี ค.ศ. 1699 John Woodward ได้ทำการปลูกพืชในน้ำ
ยาโดยวัสดุดินต่างๆลงไป ต่อมาในปี ค.ศ. 1804 De Saussure และปี ค.ศ. 1851-1856
Boussingault ได้ทำการทดลองที่แสดงให้เห็นว่าวัตถุที่เป็นดินและก๊าซจากชั้นบรรยากาศ
เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพืชเพื่อใช้ในการเจริญเติบโต ในปี ค.ศ. 1860 Sachs และ ค.ศ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1861-1865 Knop สามารถปลูกพืชในสารละลายหรือในน้ำ โดยใส่เกลืออนินทรีย์ต่างๆ ไปในน้ำ ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 Dr. Willam F. Gericke แห่งมหาวิทยาลัยคาลิฟอร์เนีย ได้ทดลองปลูกมะเขือเทศในสารละลาย ซึ่งสามารถปลูกได้สูง 25 ฟุต และยังเก็บเกี่ยวผลผลิตในระยะเวลานั้น จึงตั้งชื่อวิธีการปลูกแบบนี้ว่า Hydroponics มีผู้นำวิธีการดังกล่าวไปปฏิบัติแต่ล้มเหลว จึงมีแต่การทดลองเฉพาะในห้องปฏิบัติการเท่านั้น ต่อมาได้กลับฟื้นฟูกลับมาใหม่ โดยได้รับแรงกระตุ้นจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 กองทัพอากาศได้ทำการปลูกผักในท่อขนาดใหญ่ที่บรรจุสารละลายธาตุอาหารพืชไว้บริเวณใต้สำเร็จ (กวีลย์, 2534)

หลังจากนั้น การปลูกพืชโดยไม่ใช้ดินก็มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีการทดลองใช้วัสดุปลูกชนิดต่างๆ มีการพัฒนาระบบและอุปกรณ์ต่างๆ ในการปลูก รวมถึงระบบที่นำดินมาคลุมโดยอัตโนมัติ เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ควบคุมการปลูก

การปลูกพืชไร้ดินเป็นวิธีการปลูกพืชโดยไม่พึ่งพาอาศัยดิน แต่ใช้วัสดุอื่นแทน เช่น ปลูกในน้ำ ทราย กรวด ขี้เถ้า แกลบ ฯลฯ โดยให้สารอาหารพืชที่จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตแก่รากพืชโดยตรง โดยวิธีผสมน้ำกับน้ำ ในปริมาณและสัดส่วนที่เหมาะสม แพบธาตุอาหารที่พืชต้องการจากดิน (มมตรี, 2531)

Douglas (1978) ได้ให้ความหมายของการปลูกพืชโดยปราศจากดินไว้ 2 อย่าง ความหมายแรกหมายถึง การปลูกพืชในวัสดุ (Medium) ที่ไม่ใช้ดิน แต่ใช้ media ที่เป็น inert medium และมีสารละลายธาตุอาหารพืชให้พืชมาใช้ในการเจริญเติบโต คำว่า inert medium หมายถึง media หรือตัวกลางที่ไม่ทำปฏิกิริยา หรือ มีแต่ทำปฏิกิริยาช้า ไม่รวดเร็วในการเปลี่ยนแปลงรูปสมบัติและคุณสมบัติ เช่น ไม่ละลายในกรดหรือด่างได้ง่าย อีกความหมายหนึ่งของการปลูกพืชปราศจากดินหมายถึง การนำเอาพืชไปปลูกในสารละลายธาตุอาหารโดยตรง ไม่ต้องมี inert medium

ความจำเป็นในการปลูกพืชไร้ดิน

Boyer (1983) กล่าวว่า การปลูกพืชไร้ดินพืชจะเจริญเติบโตได้เร็วกว่า สามารถเก็บเกี่ยวได้รวดเร็ว และผลผลิตสูงกว่าเมื่อเทียบกับการปลูกพืชโดยใช้ดิน ในปริมาณสารละลายธาตุอาหารที่เท่ากัน การปลูกพืชแบบไร้ดินให้ผลผลิตสูงกว่าและสม่ำเสมอกว่า ความ

เข้มข้นของธาตุอาหารให้กับพืช สามารถปรับปรุงคุณสมบัติได้ เช่น pH ปริมาณธาตุอาหาร
Resh (1978) รายงานว่าการปลูกพืชไร่ดิน เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับไส้เดือน
ฝอย โรคพืชที่ติดมากับดิน รวมถึง โครงสร้างของดินที่มีลักษณะ เลวลง

Hewitt (1966) กล่าวถึงการปลูกพืชในน้ำยาเคมี เป็นวิธีหนึ่งในการทดลองหาความ
ต้องการธาตุอาหารของพืช ที่สามารถควบคุมปริมาณธาตุอาหารต่างๆที่พืชต้องการได้ ข้อดีใน
การปลูกพืชในน้ำยาขึ้น จะไม่มีธาตุอาหารอื่นปะปน เมื่อเปรียบเทียบกับ การปลูกพืชใน
ทราย ซึ่งอาจจะมีธาตุอาหารอื่นปนมา การปลูกพืชในน้ำยาสามารถเปลี่ยนน้ำ
ยาได้ง่ายเมื่อน้ำยามีสภาพไม่เหมาะสม และสามารถล้างรากพืชได้บ่อยๆ ข้อสำคัญก็คือ
การปลูกพืชในน้ำยา สามารถควบคุมความเข้มข้นของธาตุที่ศึกษาตลอดจน pH ของน้ำยาได้

พรชัย (2529) กล่าวว่าแม้ว่าดินจะจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืช แต่ดินมักจะมีปัญหา
ทางด้านกายภาพและ เคมี เช่น โคลงแห้งจากยารฆ่าแมลงและยาปราบวัชพืช เมื่อพืชดูด
สารพวกนี้เข้าไป ทำให้ไม่เหมาะสมต่อการบริโภคของคนและสัตว์ จากปัญหาที่จึงทำให้
การปลูกพืชไร่ดินกลับมานิยมอีก

หัยถรณ์ (2528) กล่าวว่าวิวัฒนาการในการปลูกพืชได้เจริญก้าวหน้าขึ้นมากจนถึงขั้นที่มี
การวางแผนที่จะทำการปลูกพืชในอวกาศ แก่ชาวโลกในอนาคต ถ้าเกิดขาดแคลนหรือเกิด
เหตุการณ์ที่ทำให้การปลูกพืชบนโลกไม่ได้ผล

ระบบการปลูกพืชไม่ใช้ดิน

กวิสัย (2534) ได้จัดแบ่งตามลักษณะวิธีการให้สารละลายธาตุอาหาร แก่บริเวณรอบๆ
รากพืชเป็น 3 แบบ คือ

1. การปลูกรากลอยอยู่ในอวกาศ โดยสร้างกล่องหรือตู้ที่มีหัวฉีด และให้โคนต้นยึด
กับด้ามหมุน ส่วนรากอยู่ภายในเขวนห้อยอยู่กลางอากาศ จากนั้นจึงเติมธาตุอาหารแก่รากพืช
ด้วยการใช้ปืนฉีดผ่านหัวฉีด ฉีดพ่นสารละลายให้เป็นฝอยละ เลียดเป็นระยะๆแก่พืช

2. แบบปลูกในวัสดุปลูก เป็นการปลูกพืชโดยวิธีวัสดุปลูกแทนการปลูกด้วยดิน ซึ่งช่วย
ให้รากพืช เกาะยึดพวงลงลึกลงให้ทรงอยู่ได้ วัสดุที่ใช้ควรจะเหมาะสมกับพืช เช่น มีการระ
บายน้ำและอากาศดี อุ่นน้ำพอเหมาะ แต่มีข้อควรระวังคือไม่ปล่อยให้วัสดุแห้งเกินไป ความ
แตกต่างในการให้สารละลายแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 การทำให้สารละลายท่วมภาชนะปลูก จะมีที่ต่อจากภาชนะปลูก เข้ากับถึง สารละลาย เพื่อให้หน้าท่วมวัสดุปลูกไม่ต่ำกว่าวันละ 2 ครั้ง จะแก่ประมาณ 0.5-1 ชม. จากนั้นจึงให้สารละลายกับที่เดิม ทาได้ 2 วิธีคือ

2.1.1 ใช้แรงโน้มถ่วง จะแขวนถังสารละลายให้สูงกว่าภาชนะปลูก เมื่อต้องการให้น้ำ และยกลงเมื่อหยุดให้น้ำ

2.1.2 ใช้ระบบควบคุมเวลา โดยวางถังสารละลายต่ำกว่าภาชนะปลูก จะมีปั๊มเล็ก ๆ วนถึง และมีนาฬิกาตั้ง เวลาคอยควบคุมการทำงาน

2.2 การทำให้สารละลายแบบหยด จะมีถังสารละลายอยู่สูงกว่าภาชนะปลูก และต่อท่อลงมา ที่ท่อจะเจาะรูเป็นระยะ เพื่อให้สารละลายหยดลงบนวัสดุปลูกทีละน้อย

3. แบบปลูกในสารละลายธาตุอาหาร เป็นวิธีที่ค่อนข้างนิยมกว่าแบบอื่นๆ และค่อนข้างง่ายที่ได้ประสิทธิผลสำเร็จงานที่มีความเข้มของแสงจัด วิธีการปลูกโดยการนำรากพืชจุ่มแช่อยู่ในสารละลายโดยตรง การนำรากพืชจุ่มในสารละลาย ต้องพยายามให้ส่วนโคนของรากสัมผัสกับอากาศโดยตรง และส่วนปลายรากแช่อยู่ในสารละลาย อย่างไรก็ตามรากส่วนโคนที่สัมผัสกับอากาศโดยตรงแช่อยู่ในสารละลาย จะทำให้รากส่วนนี้จะขาดออกซิเจนและตายได้ สาหรับการให้น้ำในการปลูกพืชในสารละลาย แบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ วิธีแรกเป็นแบบสารละลายหมุนเวียน ข้อดีของระบบนี้คือ ช่วยเพิ่มออกซิเจนแก่รากพืช และ ป้องกันการตกตะกอนของธาตุอาหารแบ่ง เป็น การทำให้สารละลายไหลผ่านรากพืชอย่างต่อเนื่อง (nutrient flow technique) และการให้สารละลายไหลผ่านรากพืชเป็นแผ่นบางๆ (nutrient film technique)

วัสดุปลูก

Ikeda (1989) อธิบายว่าการปลูกพืชไม่ใช้ดินมีวัสดุปลูกหลายชนิด ส่วนมากจะเป็นของแข็ง ซึ่งควรจะเลือกใช้วัสดุที่หาง่าย และมีราคาถูก นอกจากนี้จะต้องพิจารณาถึงการถ่ายเทอากาศ การอุ้มน้ำ ความสามารถในการค้ำจุนรากและลำต้น วัสดุปลูกไม่จำเป็นต้องมีธาตุอาหารในตัวมันเอง ซึ่งสามารถจําแนกชนิดของ วัสดุปลูกเป็นประเภทๆ ได้ 2 ประเภท

1. Inorganic media เป็นวัสดุที่ได้จากสารอนินทรีย์ต่างๆ รวมถึงสารสังเคราะห์ที่ต่างๆ แบ่งเป็น

1.1 พาก Particle เช่น

- Sand Culture คือ การใช้ทรายเป็นวัสดุปลูก
- Gravel Culture วัสดุนี้จะมีทั้ง เป็นรูปพรุนและไม่เป็นรูปพรุนไม่สลายตัวง่าย เช่นกรวดต่างๆ หินภูเขาไฟ
- Expanded Clay Culture นำเอา Artificial Clay มาเป็นวัสดุปลูกโดยนำเอาดินเหนียวไปเผาใน Rotary Furnace ที่อุณหภูมิสูงกว่า 1,100 องศาเซลเซียส

1.2 พาก Foam เป็นวัสดุสังเคราะห์ต่างๆ เช่น Polyurethane foam

1.3 พาก Fiber เช่น Rock wool

2. Organic media เป็นวัสดุที่ได้จากสารอินทรีย์ต่างๆ แบ่งเป็น

2.1 พีทมอส (Peat moss)

2.2 ขี้เลื่อย (Sawdust)

2.3 เปลือกไม้ (Pinebark)

น้ำธาตุอาหาร

น้ำยาที่ใช้ในการปลูกมีหลายสูตร ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาจากนักวิทยาศาสตร์ด้านการเกษตรหลายท่าน แต่ละสูตรจะมีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันไป ผู้ปลูกควรเลือกตามความเหมาะสมของตนเอง และ พยายามปรับปรุงน้ำยาให้เข้ากับอาการของพืชที่แสดงออก Wallace (1951) มีปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้องในการดูแลธาตุอาหารของพืช คือ

1. ความเข้มข้นของน้ำยาที่พืชดูดเข้าไปใช้ จำเป็นต้องมีระดับความเข้มข้นที่เหมาะสม มิฉะนั้นจะเป็นอันตรายต่อพืช

2. ธาตุอาหารบางชนิดถ้ามีมากเกินไปจะมีผลยับยั้งการดูดธาตุอาหารอื่นๆได้บ้าง เช่น ถ้ามีโบรตัสเซียมมาก จะทำให้การดูดธาตุแคลเซียมได้บ้าง หรือในทางกลับกัน

3. ธาตุอาหารจะต้องมีส่วนที่พอเหมาะ หากพืชได้รับธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตในสัดส่วนที่เหมาะสม พืชจะเจริญเติบโตตามปกติ แต่ถ้าระดับของธาตุอาหารไม่เหมาะสม จะทำให้พืชแสดงอาการขาดธาตุอาหารออกมาให้เห็น

4. แม้จะมีสัดส่วนของธาตุอาหารที่เหมาะสมก็ตาม แต่ถ้าสภาพความเป็นกรดเป็นด่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เหมาะสมแล้วจะทำให้การดูดธาตุอาหารของพืชลดลง

Ikeda (1985) กล่าวว่าเกษตรกรผู้ปลูกพืชในสารละลายธาตุอาหารส่วนมากจะเปลี่ยนสารละลายธาตุอาหารที่ละครั้ง หรือทั้งหมดด้วยสารละลายธาตุอาหารใหม่เดือนละ 1 ครั้ง

ทัตซึบิ และ สรสิทธิ์ (2531) รายงานว่า ในสารละลายธาตุอาหารมักจะปรับระดับ pH ให้อยู่ระหว่าง 5.5-6.5 และโดยทั่วไปจะปรับระดับ pH ให้อีกแค่เพียงกับ 6 ในการปรับระดับ pH ใหม่นั้นจะทำให้กรดเกาะกันหรือกรดเจือจาง ถ้าต้องการให้สูงขึ้นก็ใช้ปูนขาว หรือ KOH

Benoit and Ceustermans (1986) พบว่าการใช้ค่า conductivity เท่ากับ 2 ms/cm จะทำให้ผลผลิตสูงสุดในมะเขือเทศ และ พบว่าการใช้ค่า conductivity เท่ากับ 4 ms/cm จะทำให้การเก็บเกี่ยวช้าลงแต่ผลผลิตเพิ่มขึ้น 0.05 ผล/ต้น

ได้มีรายงานว่า (Anonymus, 1978) ควรใช้สารละลายที่มี nitric acid ปริมาณ 75 % และ phosphoric acid ปริมาณ 25 % เนื่องจากการใช้ nitric acid เพียงอย่างเดียวถึงจะเป็นการง่ายต่อการรักษาค่า pH แต่จะทำให้ค่า conductivity เพิ่มขึ้น มีผลทำให้ส่วนประกอบของสารละลายธาตุอาหารเสียไป และการใช้ phosphoric acid มากเกินไป จะกระตุ้นให้เกิด phosphoric สูงขึ้น

Pak and Ito (1982) พบว่าเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น จะกระตุ้นการดูดน้ำที่ธาตุอาหาร อัตราการเจริญเติบโตของลำต้น และรากของมะเขือเทศ แต่อุณหภูมิที่สูงขึ้นมีผลน้อยมากต่อผลผลิตรวม เมื่อลดอุณหภูมิของสารละลายลง จะพบว่าสารละลายที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส จะทำให้ได้ผลผลิตสูงสุด

ทัตซึบิ และ สรสิทธิ์ (2531) รายงานว่า ค่า conductivity ที่ใช้ในการปลูกพืชควรอยู่ระหว่าง 2-4 มิลลิโม/เซนติเมตร (millimho/cm) ถ้าค่า conductivity สูงกว่านี้ จะต้องแก้ไขโดยการเจือจางสารละลายด้วยน้ำ แต่ถ้าค่าการนำไฟฟ้าต่ำกว่านี้จะต้องเพิ่มความเข้มข้นของสารละลายธาตุอาหาร

Resh (1978) กล่าวว่าค่า Ec ของสารละลายธาตุอาหารควรอยู่ระหว่าง 2-4 ms/cm ถ้าค่า Ec มากกว่า 4 ms/cm อาจจะทำให้พืชเกิดอาการเหี่ยว การเจริญเติบโตลดลงหรืออาจจะทำให้ผลแตกได้

อิทธิสุนทร (2533) กล่าวถึงการเตรียมสารละลาย ว่าถึงที่ใส่ N, K, Mg ในรูปของ ฟิล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพต, โบเตรท, ฟอสเฟต, แอมโมเนียมโบเตรท ห้ามใส่เคลือบ เพราะจะทำปฏิกิริยากับ ฟอสเฟต ตกตะกอน และห้ามเติมเหล็กลงในถังนี้ด้วย

สุชัย (2534) รายงานว่าแดงเทศถ้าจะให้ความหวานเพิ่มขึ้นต้องเติมบวบบางตัว เช่น ฟอสฟอรัส, โบเตรสเทียม

ลัดดา (2532) รายงานว่าภาชนะปลูกที่เป็นพลาสติกจะดูดความร้อนมาให้น้ำอย่างมาก พร้อมทั้งเกิดตะไคร่สีเขียว จึงใช้แผ่นพลาสติกเป็นโรง แล้วรองด้วยพลาสติกสำหรับกันน้ำให้น้ำออก วิธีนี้ทำให้ประหยัดเงินค่าภาชนะปลูก และยังทำให้รากพืชอยู่ในที่เย็นกว่าส่วนต้น

Hewitt (1966) กล่าวว่าระบบการปลูกพืชที่ใช้ทรายเป็นวัสดุปลูก จะไม่ค่อยพบอาการใบด่างที่เกิดจากการขาดธาตุเหล็ก แต่การปลูกพืชในสารละลายจะเกิดอาการใบด่าง ซึ่งคาดว่าเกิดจากการตกตะกอนของเหล็กลงก้นภาชนะ พืชไม่สามารถดูดไปใช้ได้

Koontz และ คณะ (1990) ได้รายงานถึงการพัฒนาของการปลูกพืชในสารละลาย โดยให้สารละลายธาตุอาหารไหลไปสู่รากพืช ด้วยการใช้ระบบความดันผ่านหลอดที่มีรูเล็กๆของแผ่นสแตมเลสบางๆที่ละเอียด ซึ่ง เป็นระบบที่มีการพัฒนาขึ้น เพื่อปลูกพืชนอกที่นิเวศ

Vestergard (1984) กล่าวว่า การที่ออกซิเจนในอากาศจะละลายลงไปในสารละลายธาตุอาหารมาก หรือ น้อยนั้นขึ้นอยู่กับผิวของน้ำที่สัมผัสกับอากาศ ถ้ามีผิวสัมผัสกว้างออกซิเจนก็สามารถละลายได้มาก

Harold and Roberta (1987) รายงานถึงการปลูกพืชบนแผ่นพลาสติกที่มีรูเล็กๆให้สารละลายซึมผ่าน โดยรากพืชจะผ่านแผ่นพลาสติก รากพืชจะดูดน้ำโดยอาศัยแรงดัน และแผ่นพลาสติกนี้จะทำเป็นชั้นคล้ายลิ้นชัก ซึ่งได้ใช้ในการปลูกพืชในองค์การ NASA

อุปกรณ์การทดลอง

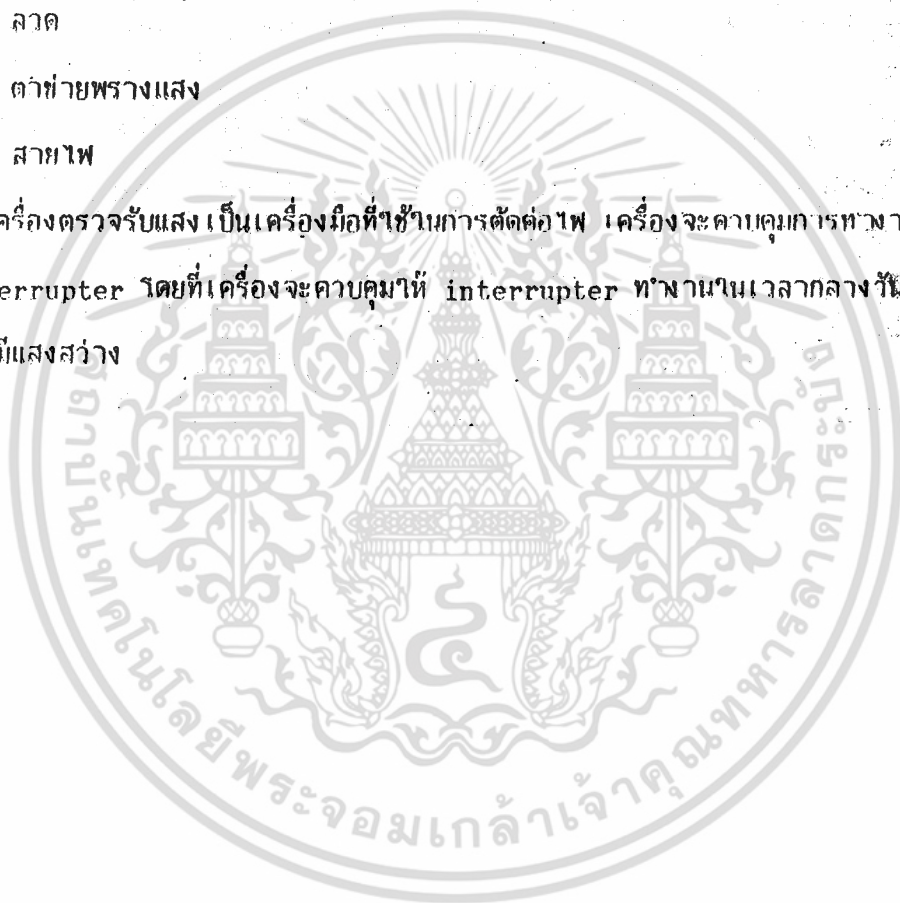
อุปกรณ์

1. เมล็ดแตงแคนตาลูป (Cantaloup) พันธุ์ Honey ball, Bonus, Prim, Amur
2. กระบอ้งน้ำมีขนาด 5 ลิตร
3. ปั๊มอากาศ (Air pump)
4. สายท่ออากาศ
5. ลูกกระจายอากาศ
6. Interrupter
7. เครื่องตรวจรับแสง*
8. pH meter
9. Conductometer
10. Hand Reflextometer
11. สารละลายกรดอาหาร
12. HNO₃ 65 %
13. NaOH 40 %
14. ฟองน้ำ (polyurethane foam)
15. ถังพลาสติกขนาด 100 ลิตร
16. บีกเกอร์ขนาด 1,000 cc
17. แท่นวางอุปกรณ์ปลูก
18. พลาสติกสีดำ
19. เชือกพลาสติก
20. เครื่องชั่งไฟฟ้า
21. ไม้บรรทัด
22. กะบะพลาสติก
23. กระถางพลาสติกสีดำขนาด 3.5 นิ้ว
24. สีดำและสีขาว
25. cutter

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26. เทปพลาสติก
27. iring เรือนทกลอง
28. บัวยรดน้ำ
29. สารบองกันกาจัดแมลง
30. ธาตุอาหารเสริม
31. เครื่องพญา
32. ไม้รอก
33. ลวด
34. ต่ายพรวงแสง
35. สายไฟ

* เครื่องตรวจรับแสง เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการตัดต่อไฟ เครื่องจะควบคุมการทำงานของ interrupter โดยที่เครื่องจะควบคุมให้ interrupter ทำงานในเวลากลางวันซึ่งเป็นช่วงที่มีแสงสว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการทดลอง

การวางแผนการทดลอง

ในการทดลองปลูกแต่งแคนตาลูป 4 พันธุ์ในระบบ water culture มีการวางแผนการทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) แบ่งการทดลองออกเป็น 4 Treatment แต่ละ Treatment แบ่งออกเป็น 4 Replication (1 ต้นต่อ 1 Replication) Treatment ที่กำหนดให้ในการทดลองมีดังนี้

Treatment ที่ 1 ปลูกแต่งแคนตาลูปพันธุ์ Honey ball ในสารละลายธาตุอาหาร

Treatment ที่ 2 ปลูกแต่งแคนตาลูปพันธุ์ Bonus ในสารละลายธาตุอาหาร

Treatment ที่ 3 ปลูกแต่งแคนตาลูปพันธุ์ Prim ในสารละลายธาตุอาหาร

Treatment ที่ 4 ปลูกแต่งแคนตาลูปพันธุ์ Amur ในสารละลายธาตุอาหาร

ในทุก Treatment จะเป่าอากาศโดยกำหนดระยะเวลาการเป่าอากาศ 4 นาที ไม่เป่าอากาศ 15 นาที การเป่าอากาศจะเป่าเฉพาะช่วงกลางวันเท่านั้น

เนื่องจากการทดลองนี้ ได้ทำการปลูกพร้อมกับการทดลองของ น.ส. กนกพร สมพรไพฑูริ โดยใช้ดินกล้าที่เพาะพร้อมกันใช้สารละลายจากถังเดียวกัน แต่แตกต่างกันที่ระบบปลูก ซึ่ง น.ส. กนกพร สมพรไพฑูริ ใช้ระบบปลูกในวัสดุและให้น้ำหยด จึงได้มาทำการเปรียบเทียบับระบบ water culture ได้วางแผนการทดลองแบบ Two Factor Factorial in CRD โดยกำหนด Factor A เป็นวิธีการในการปลูกมี 2 ระดับ

A₁ การปลูกแต่งแคนตาลูปในระบบ media culture

A₂ การปลูกแต่งแคนตาลูปในระบบ water culture

Factor B เป็นพันธุ์ของแต่งแคนตาลูป

B₁ พันธุ์ Honey ball

B₂ พันธุ์ Bonus

B₃ พันธุ์ Prim

B₄ พันธุ์ Amur

การบันทึกข้อมูล

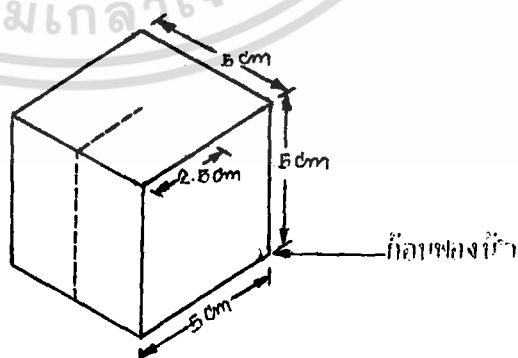
1. ค่าเปอร์เซ็นต์การงอกของ เมล็ด
2. จำนวนวันที่งอก จำนวนวันที่เห็นใบจริงใบแรกคลี่ จำนวนวันที่เห็นใบจริงใบที่ 5
3. ขนาดความกว้าง ความยาวของใบ ขนาดความยาวของข้อ
4. จำนวนวันที่เริ่มติดผล จำนวนวันที่เก็บเกี่ยวผล
5. ลักษณะของผลอายุ 15 วัน ลักษณะของผลเมื่อเก็บเกี่ยว
6. น้ำหนักเฉลี่ยต่อผล (กรัม)
7. ค่าเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อผล (°Brix)
8. ปริมาณการใช้สารละลายธาตุอาหาร
9. ลักษณะของใบ

การเตรียมวัสดุและภาชนะ

ฟองน้ำ (polyurethane foam)

นำแผ่นฟองน้ำมาตัดให้ได้ขนาด 5 x 5 x 5 เซนติเมตร ตัดกว้าง x ยาว x สูง ตามลำดับ แล้วนำก้อนฟองน้ำด้านใดด้านหนึ่งเข้าไปประมาณ 2.5 เซนติเมตร เพื่อให้สำหรับเพาะ เมล็ด (ดังภาพ) แล้วจึงนำไปใส่ในหม้ออบความชื้น ด้วยความชื้น 15 เปอร์เซ็นต์/ตารางนิ้วเป็นเวลา 25-30 นาที จึงนำไปเพาะเมล็ดได้

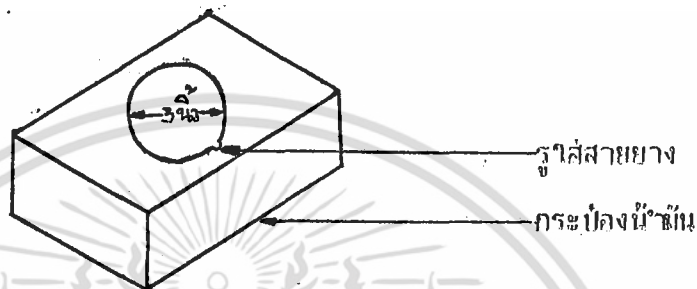
ตัดบริเวณรอยปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระป๋องน้ำมันเครื่องขนาด 5 ลิตร

นำกระป๋องน้ำมันเครื่องมาล้างทำความสะอาดให้คราบน้ำมันหมด จะล้างประมาณ 2-3 ครั้ง หลังจากนั้นจึงนำกระป๋องมาเจาะรู เป็นวงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3 นิ้ว บริเวณตรงกลางด้านใดด้านหนึ่งของกระป๋อง ถ้ากระป๋องไม่ใช้สีดำ จะนำมาทาสีดำ แล้วทาสีขาวทับเมื่อสีดำแห้ง 'หลังจากเจาะรูแล้ว (ดังภาพ)

เมื่อเจาะกระป๋องแล้วจึงนำเอากระถางพลาสติกขนาด 3.5 นิ้ว มาวางใส่ในช่องที่ตัดไว้ โดยขอบกระถางพลาสติก จะติดอยู่ที่ขอบรอยตัดของกระป๋องพอดี ในการตัดกระป๋องน้ำมัน ควรตัดให้กระชับกับกระถางพลาสติกพอดี อย่าให้มีช่องว่าง เพื่อไม่ให้เกิดตะไคร่น้ำ และเจาะรูเล็กๆ บริเวณขอบที่ตัดวงกลมเพื่อใส่สายยาง เป่าอากาศ

การเตรียมระบบในการปลูก

นำเครื่องรับแสงมาเสียบปลั๊กไฟ แล้วนำ interrupter มาเสียบเข้ากับเครื่องรับแสง โดยต้องปรับ interrupter ให้เป่าอากาศ 4 นาที และนับเป่าอากาศ 15 นาที แล้วจึงนำสายไฟที่มีปลั๊กแยกมาเสียบต่อกับ interrupter นำ air pump มาต่อเข้ากับสายท่ออากาศ ปลายของสายท่ออากาศด้านหนึ่งต่อเข้ากับก้อนกระจายอากาศ air pump หนึ่งตัวต่อเข้ากับท่ออากาศได้ 5 สาย แต่ละสายของสายท่ออากาศ ให้ได้กับกระป๋องน้ำมัน 1 กระป๋อง เมื่อต่อ air pump เสร็จแล้วจึงเสียบปลั๊ก air pump เข้ากับสายไฟที่ต่อจาก interrupter เมื่อต้องการใช้

การเตรียมสารละลาย

สารละลายธาตุอาหารที่ใช้ในการทดลองปลูกแต่งแคนตาลูป ใช้สูตรสารละลายของประเทศเบลเยียม ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

เจือจาง 100 เท่า

สารเคมี

100 ลิตร

Solution A

- $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$ (15.5 % N , 18.5 % Ca)	9.0	kg
- KNO_3 (14 % N , 46 % K_2O)	1.1	kg
- EDTA ferric monosodium salt (15 % Fe)	57.0	g

Solution B

- HNO_3 (14 % N , 46 % K_2O)	5.48	kg
- KH_2PO_4 (35 % K_2O , 53 % P_2O_5)	2.04	kg
- MgSO_4 (16.7 % MgO , 39 % SO_4)	3.08	kg
- $\text{Mg}(\text{NO}_3)_2$ (7 % N , 10 % MgO)	500.0	g
- MnSO_4 (32 % Mn)	17.0	g
- ZnSO_4 (23 % Zn)	14.5	g
- CuSO_4 (25 % Cu)	1.9	g
- Borax (11.3 % B)	24.0	g
(ถ้าเป็น Boric acid (17.5 % B) 15.49 g)		
- Sodium molybdate (39.7 % Mo)	1.29	g

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

หมายเหตุ

สูตรสารละลายธาตุอาหารใน Solution A ถ้าไม่มี EDTA ferric monosodium salt (15 % Fe) สามารถใช้ DTPA (4.5 % Fe) แทนได้ในอัตรา 190 กรัม ส่วนใน Solution B ถ้าไม่มี Sodium molybdate (39.7 % Mo) สามารถใช้ Ammonium molybdate (54.32 % Mo) แทนได้ในอัตรา 14 กรัม และ EDTA ferric monosodium salt ย่อมาจาก Ethylenediaminetetraacetic acid Iron(III)-Sodium salt ($C_{10}H_{12}FeN_2NaO_8$) FeDTPA ย่อมาจาก Ferric-sodium salt of diethylenetriaminetentaacetic acid ($C_{14}H_{19}N_3O_{11}FeNa$)

ขั้นตอนในการเตรียม

นำเอาสารเคมีใน solution A คือ KNO_3 และ Iron chelete, EDTA มาผสมกันแล้วเติมน้ำจนให้สารทั้ง 2 ละลาย ไม่ต้องเติมน้ำมาก ส่วน $Ca(NO_3)_2$ จะนำมาละลายน้ำ 12 ลิตร แล้วคนให้ละลายทั้งค้างคืนไว้ 1 คืน วันต่อมาจะเห็นฟองลอยที่บริเวณหน้าสารละลาย ตักเอาฟองออกแล้วตักเอาสารละลายที่อยู่ด้านล่างมา 9 ลิตร แล้วนำมาผสมกับสารละลาย KNO_3 และ Iron chelete, EDTA จึงเติมน้ำให้ครบ 100 ลิตร เก็บไว้เป็น stock solution A

นำสารเคมีใน solution B ทุกตัวมารวมกันแล้วเติมน้ำให้ครบ 100 ลิตรคนให้ละลายเก็บไว้เป็น stock solution B

นำ stock solution A และ B มาอย่างละ 400 cc เติมน้ำให้ครบ 100 ลิตรคนให้สารละลายเข้ากัน

ปรับค่า Ec ของสารละลายให้ได้ประมาณ 2.00 ms/cm ถ้าค่า Ec ยังมากกว่า 2.00 ms/cm ให้เติมน้ำอีก แต่ถ้าค่า Ec น้อยกว่า 2.00 ms/cm ให้เติม stock solution A และ B เพิ่มอย่างละเท่าๆกันปรับค่า pH ของสารละลายให้ได้ประมาณ 5.5-5.8 โดยถ้า pH ต่ำกว่า 5.5 ให้เติม NaOH 45 % แต่ถ้าค่า pH สูงกว่า 5.8 ให้เติม HNO_3 65 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเพาะกล้าและการปลูก

นำเมล็ดพันธุ์แต่งแคนตาลูบมาเพาะในกระดาษเพาะ โดยนำกระดาษเพาะมาฉีกทำให้ได้แผ่นขนาดยาวประมาณ 20 เซนติเมตร หรือให้มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนเมล็ดแล้วทำการกระดาษขึ้นด้วยการพันน้ำใส่ แต่อย่าและ เพราะ จะทำให้เมล็ดเน่าได้ นำเมล็ดแต่งเรียงานกระดาษเพาะอย่าให้เมล็ดซ้อนกัน แล้วพับกระดาษให้ทับเมล็ดทั้งหมด เพื่อรักษาความชื้น พับหลายครั้ง จึงนำกระดาษไปใส่ถุงพลาสติกแล้วมัดปากถุง นำไปเก็บไว้ในที่อุณหภูมิห้องประมาณ 1 วัน เมล็ดจะเริ่มงอกโดยมีปลายรากโผล่ออกมาเล็กน้อย จึงย้ายไปเพาะในฟองน้ำที่เตรียมไว้ โดยจะหุ้มก้อนฟองน้ำด้วยพลาสติกสีดำทางด้านข้าง นำฟองน้ำใส่กระถางพลาสติกเดิมน้ำให้ฟองน้ำเปียกและมีน้ำสูงจากก้นกระถางประมาณ 0.5-1 เซนติเมตร น้ำที่ชำระต้นกล้าในช่วงแรกนี้ จะใช้น้ำสะอาด เมื่อต้นกล้าเริ่มแตกใบจริงใบแรก ให้สารละลายธาตุอาหารที่มีความเข้มข้นน้อยค่า E_c 1 ms/cm

นำต้นกล้าไปไว้ในที่มีแสงหลังจากงอกได้ 3 วัน เพื่อนำให้ต้นกล้าสูงเกินใบจะทำการให้ต้นกล้าได้ โดยนำไปไว้ใต้ชายพรางแสง หลังจากปลูกได้ประมาณ 2 อาทิตย์ต้นกล้าจะมีใบจริงประมาณ 5 ใบ ให้ทำการย้ายกล้าไปปลูกในระบบในสารละลายที่มีค่า E_c ประมาณ 2 ms/cm และมีค่า pH 5.5-5.8

ก่อนที่จะย้ายกล้า จะฉีดยาฆ่าแมลงและจุลินทรีย์ที่ฆ่ากันเชื้อรา เพอร์ราเคลอ เพื่อฆ่าเชื้อราที่อาจจะติดมา จุ่มนานประมาณ 1 นาที แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาด จึงนำต้นกล้ามาวางในกระถางพลาสติกที่เตรียมไว้ แล้วเติมสารละลายธาตุอาหารให้สารละลายตรงกับฟองน้ำพอดี

การดูแลขณะปลูก

เมื่อต้นแต่งโตขึ้นจะเริ่มเลื้อยให้ทำการผูกแถวแต่กับไม้ค้ำ โดยผูกทุกๆ 2 ข้อเพื่อพยุงลำต้น ทำการตัดกิ่งแขนงที่เกิดขึ้นจากข้อที่ 1-8 ออกจะเริ่มไว้เวลานข้อที่ 9 ที่นับขี้จะไว้ 1 ผล/ต้น เมื่อแต่งมีใบจริง 25 ใบ จึงเด็ดยอดออกเพื่อให้อาหารมาเลี้ยงผลได้เต็มที่ เมื่อดอกเริ่มบานจึงทำการช่วยผสมเกสร โดยนำดอกตัวผู้มาปลิดกลีบดอกออกทั้งหมด จะเหลือแต่ก้านชูเกสรตัวผู้กับเกสรตัวผู้ไว้ นำเกสรตัวผู้ไปแตะที่ยอดเกสรตัวเมีย การช่วยผสมเกสรควรทำในช่วงเช้าจนถึง 11.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ดอกตัวเมียบานเต็มที่ โอกาส

X

14301

ในการผสมติดจะมีมาก การเปลี่ยนน้ำยาทุก 15 วัน การไว้ผลแดงแค่นตาลูจะไว้เพียง 1 ผล/ต้น โดยจะให้ติดผลในระหว่างวันที่ 9-20 เมื่อแดงเริ่มติดผลจะทาเบมเลขที่โคนต้น เพราะโคนต้นจะแตกอาจทำให้เชื้อราเข้าทำลายได้ เมื่อผลแดงมีขนาดใหญ่มาก การเรียงผล โดยยึดตาข่ายพรางแสงเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาด 20 x 20 เซนติเมตร มารองผลมีดเชือก ทั้ง 4 มุม แล้วนำไปมัดกับเสาหลัก

การใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

เมื่อเริ่มแดงเข้าทำลายแดงแค่นตาลู จะใช้กำจัดศัตรูพืชได้ทันที โดยคลอรีนอส ในอัตรา 20 cc ต่อน้ำ 20 ลิตร และ เซฟวิน 85 ในอัตรา 40 cc ต่อ น้ำ 20 ลิตร ส่วนการป้องกันกำจัดเชื้อโรคจะใช้สาร เทอร์ราคลอ ในอัตรา 60 cc ต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดราทุก 2 อาทิตย์ ใช้นาน 1 นาที แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาดเพื่อป้องกันโรคที่เกิดจากโรคราก และใช้สาร เบนเลท เพื่อกำจัดโรคที่เกิดบนใบและต้น

การให้ธาตุอาหารเสริม

หลังจากปลูกไปแล้วก่อนที่จะติดผล หรือหลังจากติดผลแล้วพบว่าต้นแดงแค่นตาลูจะขาดธาตุเหล็ก โดยจะเกิดอาการด่างที่ใบอ่อน และใบอ่อนที่แก่แล้ว ใช้สารละลายธาตุอาหาร multimicro ในอัตราส่วน 50 cc ต่อ น้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นวันเว้นวันทุก 3-4 วัน จนใบอ่อนที่แตกใหม่ไม่แสดงอาการขาดธาตุเหล็กและใบที่ใบเ็นมาก่อนหายด่าง

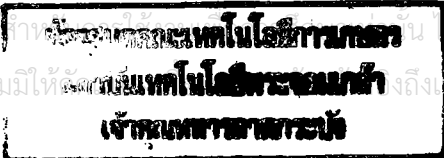
สถานที่ทำการทดลอง

เรือนเพาะชำบริเวณตึกคณะ เทคโนโลยีการเกษตรสวนทุเรียน มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ระยะเวลาในการทดลอง

เริ่มทำการทดลอง 18 เมษายน 2534
สิ้นสุดการทดลอง 30 กรกฎาคม 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้ภายในคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่เอกสารนี้ไปยังบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลการทดลอง

การปลูกแดงแคนตาลูป 4 พันธุ์ในระบบ water culture

1. ค่าเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ด

เปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดดูจากจำนวนเมล็ดที่เพาะไว้ 24 ชม. และวัดเปอร์เซ็นต์การงอกของรากจากเมล็ด ซึ่งแต่ละพันธุ์มีเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ด

พันธุ์	เปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ด (%)
Honey ball	100
Bonus	96
Prim	100
Amur	97

2. จำนวนวันที่งอก จำนวนวันที่เห็นใบจริงใบแรกคลี่ จำนวนวันที่เห็นใบจริงใบที่ 5
ใช้จากวันเพาะเมล็ด ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนวันที่งอก จำนวนวันที่เห็นใบจริงใบแรกคลี่ จำนวนวันที่เห็นใบจริงใบที่ 5

พันธุ์	จำนวนวัน		
	จำนวนวันที่ งอก	จำนวนวันที่เห็น ใบจริงใบแรกคลี่	จำนวนวันที่เห็น ใบจริงใบที่ 5
Honey ball	3	7	13
Bonus	3	6	12
Prim	3	7	13
Amur	4	8	15

3. ขนาดความกว้าง ความยาวของใบ ขนาดความยาวของข้อ

ขนาดความกว้าง ความยาวของใบ และขนาดความยาวของข้อ จะพบว่าพันธุ์ Bonus มีขนาดความกว้างของใบสูงที่สุดคือ 20.52 cm รองลงมาคือ Amur, Prim และ Honey ball มีความกว้างของใบ 18.82, 18.32 และ 17.3 cm ตามลำดับ สำหรับความยาวของใบพบว่าพันธุ์ที่มีความยาวของใบสูงที่สุดคือพันธุ์ Bonus รองลงมาคือพันธุ์ Amur, Prim, Honey ball ตามลำดับด้วยค่าเฉลี่ย 19.60, 19.50, 17.82 และ 15.72 cm ตามลำดับและความยาวของข้อพบว่าพันธุ์ที่มีความยาวของข้อสูงที่สุดคือพันธุ์ Honey ball มีความยาว 10.75 cm รองลงมาคือ Bonus, Amur และ Prim ตามลำดับด้วยค่าเฉลี่ย 9.95, 9.62, 9.05 cm ตามลำดับดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงขนาดความกว้าง ความยาวของใบ ขนาดความยาวของข้อ

พันธุ์	ใบ		
	ความกว้างของ ใบ (cm)	ความยาวของ ใบ (cm)	ความยาวของ ข้อ (cm)
Honey ball	17.30	15.72	10.75
Bonus	20.52	19.60	9.95
Prim	18.32	17.82	9.05
Amur	18.82	19.50	9.62

หมายเหตุ ในการวัดความกว้างและความยาวของใบ วัดส่วนที่กว้างและยาวที่สุดของใบ และ วัดจากใบบน ใบกลาง และ ใบล่าง ของต้น ส่วนขนาดความยาวของข้อ วัดจากข้อบน ข้อกลาง และ ข้อล่าง ของต้น โดยทั้งหมด วัดจากต้นที่เจริญเติบโตเต็มที่คือตัดยอดแล้ว

4. จำนวนวันที่เริ่มติดผล อายุการเก็บเกี่ยวผล

จำนวนวันที่เริ่มติดผล คือ จำนวนวันที่เริ่มเพาะ เมล็ดจนถึงวันที่ดอกบาน ส่วนอายุเก็บเกี่ยวผล หมายถึง จำนวนวันที่เริ่มเพาะ เมล็ดจนถึงวันที่ทำการเก็บผลแดง จากการทดลอง จะเห็นว่าพันธุ์ Bonus จะติดผลเร็วที่สุดคือเฉลี่ย 36 วัน รองลงมาคือ Amur, Honey ball และ Prim ด้วยค่าเฉลี่ย 39, 41 และ 43 วันตามลำดับ ส่วนอายุการเก็บเกี่ยวผลก็พบว่าพันธุ์ Honey ball จะให้ผลผลิตเร็วที่สุด คือ 85 วัน รองลงมาคือพันธุ์ Amur, Prim และ Bonus ด้วยค่าเฉลี่ย 89, 91 และ 97 วันตามลำดับดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนวันที่เริ่มติดผล อายุการเก็บเกี่ยวผลโดยเฉลี่ย

พันธุ์	จำนวนวันที่เริ่มติดผล	อายุการเก็บเกี่ยวผล
Honey ball	41	85
Bonus	36	97
Prim	43	91
Amur	39	89

หมายเหตุ การเฉลี่ยจำนวนวันที่เริ่มผลิต และอายุการเก็บเกี่ยวผล จะนับจำนวนวัน
จากวันที่เริ่มเพาะเมล็ด แล้วนำมาเฉลี่ยโดยใช้พันธุ์ละ 4 ผล

5. ลักษณะของผลอายุ 15 วัน ลักษณะของผลเมื่อเก็บเกี่ยว

ลักษณะของผลอายุ 15 วัน

Honey ball ลูกค่อนข้างรี ปลายก้นแบน ผิวเรียบเป็นมัน สีขาวนวล ไม่มีลาย มีขน
เล็กจะเกิดที่ผิว

Bonus ผลมีลักษณะค่อนข้างกลมรูปไข่ ผิวมีสีเขียวอ่อน มีจุดประสีเขียวย้ำก้น
หัวผลหนาแน่น จุดประบริเวณผิวทั่วไป จะมีไม่หนาแน่นมากนัก

Prim ผลมีลักษณะกลมปานเล็กน้อย ผิวมีสีเขียวนวลจาง ผิวเรียบบริเวณหัวผลจะมี
ลายสีเขียวตามแนวลงของผิว มีขนที่ผิว

Amur ผลมีลักษณะยาวปลายมนรูปไข่ ผิวเรียบมีสีเขียวอ่อน มีจุดประสีเขียวเข้ม มี
ขนที่ผิวแต่ยาวกว่าพันธุ์ Prim และผิวสีเข้มกว่า Prim

ลักษณะผลเมื่อเก็บเกี่ยว

Honey ball ผลมีลักษณะค่อนข้างกลม ผิวเรียบเป็นมัน สีที่หวานลเมื่อสุกผิวจะ
เปลี่ยนเป็นสีครีมหรือสีส้มเหลือง มีกลิ่นหอม เมื่อสุกเต็มที่จะเกิดรอยแยกที่ก้นผล อายุเก็บ
เกี่ยว 85 วัน เนื้อในฉ่ำ กรอบ มีสีเขียวอ่อน มีกลิ่นหอม รสหวาน เนื้อหนาระมาณ
2.25-3.3 cm

Bonus ผลมีลักษณะกลมค่อนข้างรูปไข่ ผิวมีสีเขียวและนวล เมื่อบริโภคจะคายความชื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจน เมื่อสุกเต็มทีลายจะนูนเด่นชัดมากขึ้น และบริเวณผิวตาข่ายจะแตกออกเล็กน้อย ผิวจะเปลี่ยนจากสีเขียวเป็นสีเขียวอมเหลืองเล็กน้อย อายุการเก็บเกี่ยว 97 วัน เนื้อในลำากรอบ เนื้อบริเวณใกล้ผิวจะมีสีค่อนข้างเขียวเล็กน้อย เนื้อตรงกลางจะมีสีเหลืองทองอ่อน มีกลิ่นหอมรสหวาน เนื้อหนาประมาณ 2.7-3.5 cm

Prim ผลมีลักษณะกลมรี ผิวมีลายนูนหรือตาข่ายเด่นชัดทั่วทั้งผล แต่ลายนูนมีขนาดไม่สม่ำเสมอ เมื่อสุกเต็มทีลายนูนจะเด่นชัด ผิวเปลี่ยนเป็นสีเขียวปนขาว ไม้ค่อยมีกลิ่น เมื่อสุกเนื้อจะนุ่มลำากรอบ สีเขียวปนเหลือง รสหวาน เนื้อหนาประมาณ 3.3 cm

Amur ผลมีลักษณะกลมแป้น ผิวเรียบมีสีเขียว มีจุดปะสีเขียวย้ำที่ผิว ผิวมีรอยแตกเล็กๆ ไม้สานเป็นตาข่ายคลุม เมื่อสุกเต็มทีผิวจะเปลี่ยนเป็นสีเขียวอมเหลือง และมีรอยแยกที่หัวผล อายุเก็บเกี่ยว 89 วัน เนื้อในลำากรอบ มีลักษณะเนื้อเป็นทราย เมื่อรับประทานมีกลิ่นหอม รสหวาน เนื้อมีสีเหลืองอ่อนออกขาว เนื้อหนาประมาณ 2.5-3.75 cm

6. น้ำหนักเฉลี่ยต่อผล (กรัม)

จากผลการทดลองที่แสดงไว้ในตารางที่ 5 พบว่าน้ำหนักเฉลี่ยของผลแดงแต่ละพันธุ์ในแต่ละพันธุ์มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

จากตารางที่ 5 พบว่าแคนตาลูปแต่ละพันธุ์มีน้ำหนักที่แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยที่พันธุ์ Bonus มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 910 กรัม รองลงมาคือพันธุ์ Amur, Honey ball และ Prim ตามลำดับ

หมายเหตุ ในการวัดความหนาของเนื้อผลนั้น จะผ่าผลตามยาวแล้ววัดบริเวณส่วนหัวกลาง และท้ายผล จึงนำมาเฉลี่ยโดยใช้พันธุ์ละ 4 ผล

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ทางสถิติ น้ำหนักเฉลี่ยของผลแคนตาลูป (กรัม) แบบ Least significant test at probability level 0.1

พันธุ์	ค่าเฉลี่ยน้ำหนักผล (กรัม)	
Bonus	910	A
Amur	830	B
Honey ball	815	C
Prim	566.25	D

หมายเหตุ ในการหาค่าเฉลี่ยน้ำหนักผลนั้น หาได้โดยนำน้ำหนักของแต่ละผลมารวมกัน แล้วจึงเฉลี่ย ซึ่งจะใช้พันธุ์ละ 4 ผล

ค่าเฉลี่ยที่ตัวอักษรต่างกันมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญถึง

7. ค่าเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อผล ($^{\circ}$ Brix)

จากผลการทดลองที่แสดงไว้ในตารางที่ 6 พบว่าเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อผลแคนตาลูปในแต่ละพันธุ์ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง การให้ Refractometer สำหรับวัดเปอร์เซ็นต์ความหวานนั้น ใช้ชนิด 0-28 $^{\circ}$ Brix จะต้องเตรียมเนื้อแดงจากบริเวณที่มีความหนาที่สุด ขนาดกว้าง 1 cm ยาว 1 cm และมีความสูงตามความหนาของเนื้อแดง จำนวน 1 ชิ้น/ผล นำมาปั่นและคั้นเอาน้ำจากเนื้อแดง ใช้ไม้คั้นที่ได้ 1 หยด มาหยดลงบนสไลด์ของเครื่องแล้วปิดด้วยแผ่นกระจก นำไปส่องดูในที่สว่างจะเห็นแถบสีน้ำเงินซึ่งบอกค่าเป็น $^{\circ}$ Brix ตารางที่ 6 พบว่าแคนตาลูปแต่ละพันธุ์มีเปอร์เซ็นต์ความหวานที่ต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยที่พันธุ์ Bonus มีค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ความหวานสูงสุด คือ 12.25 $^{\circ}$ Brix รองลงมาคือพันธุ์ Prim, Amur และ Bonus ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ทางสถิติ เปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อผลแคนตาลูป ($^{\circ}$ Brix)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

UV Least significant test at probability level 0.1

พันธุ์	ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ความหวาน (°Brix)	
Bonus	12.25	A
Prim	11.47	B
Amur	11.35	C
Honey ball	11.1	D

8. ปริมาณการใช้สารละลายธาตุอาหาร (ลิตร)

ปริมาณการใช้สารละลายธาตุอาหารที่ใช้ในการปลูกแคนตาลูป 390 ลิตร โดยเจือจางจาก stock solution A และ stock solution B อย่างละเท่าๆกัน ซึ่งแสดงปริมาณการใช้ในช่วงการเจริญเติบโตต่างๆ ของต้นแคนตาลูป ซึ่งจะให้ต้นละประมาณ 24.37 ลิตร ตั้งแต่เพาะจนเก็บเกี่ยว ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงปริมาณการใช้สารละลายธาตุอาหาร (จาก 16 ต้น)

ช่วงอายุ	จำนวนวัน	ปริมาณสารละลาย/วัน (ลิตร)	ปริมาณสารละลายที่ ใช้ทั้งหมด (ลิตร)
ย้ายกล้า - อายุ 1 เดือน	30	3.5	105.0
อายุ 1 เดือน - ติดผล	15	4.03	60.5
ติดผล - เก็บเกี่ยว	55	4.08	224.5
รวม	100	11.61	390.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ ปริมาณสารละลายธาตุอาหารที่เข้าได้มาจาก stock solution A และ stock solution B อย่างละ 1560 cc

9. ลักษณะของใบ

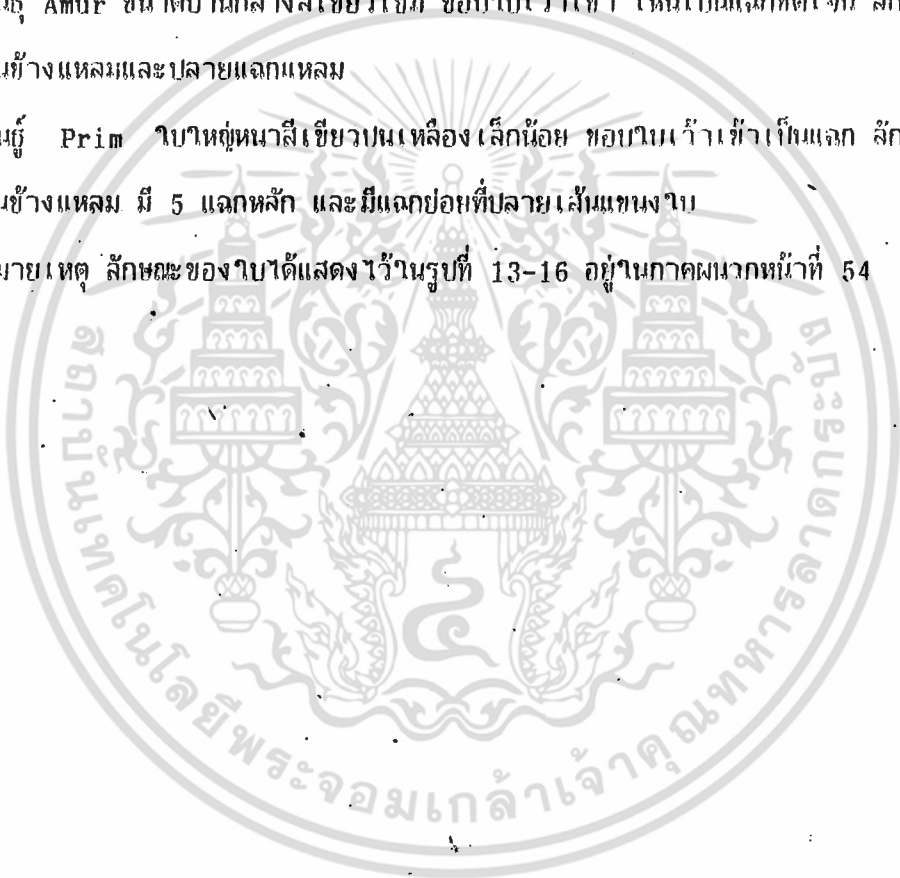
พันธุ์ Honey ball ใบใหญ่หนาสีเขียว ขอบใบเว้าเล็กน้อย เห็นแฉกใบเด่นชัด

พันธุ์ Bonus ใบใหญ่หนาสีเขียวเข้ม เห็นร่องใบชัดเจน ขอบใบเว้าเข้าเห็นเป็น แฉกค่อนข้างแหลมมี 5 แฉกหลัก และมีแฉกย่อยที่ปลายเส้นแขนงใบ

พันธุ์ Amur ขนาดปานกลางสีเขียวเข้ม ขอบใบเว้าเข้า เห็นเป็นแฉกชัดเจน ลักษณะ แฉกค่อนข้างแหลมและปลายแฉกแหลม

พันธุ์ Prim ใบใหญ่หนาสีเขียวปนเหลืองเล็กน้อย ขอบใบเว้าเข้าเห็นแฉก ลักษณะ แฉกค่อนข้างแหลม มี 5 แฉกหลัก และมีแฉกย่อยที่ปลายเส้นแขนงใบ

หมายเหตุ ลักษณะของใบได้แสดงไว้ในรูปที่ 13-16 อยู่ในภาคผนวกหน้าที่ 54

เปรียบเทียบการปลูกแดงแคนตาลูป 4 พันธุ์ในระบบ water culture กับ media culture

การทดลองระบบ water culture กับระบบ media culture ของน.ส.กนกพร สมพรไพสิน ได้ทำการทดลองพร้อมกัน โดยใช้ต้นกล้า สารละลายธาตุอาหาร พันธุ์ของแดง แคนตาลูปเหมือนกัน และ วิธีการปฏิบัติคล้ายกัน จึงได้นำทั้ง 2 ระบบมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อดูความแตกต่างระหว่างพันธุ์ และ ความแตกต่างของระบบการปลูก

1. น้ำหนักเฉลี่ยต่อผล

น้ำหนักเฉลี่ยต่อผลจากการปลูกแดงแคนตาลูปใน factors ต่างๆ คือ factor A_1B_1 (media culture : พันธุ์ Honey ball), factor A_1B_2 (media culture : พันธุ์ Bonus) , factor A_1B_3 (media culture : พันธุ์ Prim), factor A_1B_4 (media culture : พันธุ์ Amur), factor A_2B_1 (water culture : พันธุ์ Honey ball), factor A_2B_2 (water culture : พันธุ์ Bonus), factor A_2B_3 (water culture : พันธุ์ Prim), factor A_2B_4 (water culture : พันธุ์ Amur) พบว่าน้ำหนักเฉลี่ยต่อผล มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % (ตารางที่ 8) factors ที่น้ำหนักเฉลี่ยต่อผลมากที่สุดคือ A_1B_2 ด้วยค่าเฉลี่ย 1265 กรัม/ผล รองลงมา คือ factor A_1B_4 , A_1B_3 , A_1B_1 , A_2B_2 , A_2B_4 , A_2B_1 และ A_2B_3 ด้วยค่าเฉลี่ย 1205, 1148.75, 1095, 910, 830, 815 และ 566.25 กรัม/ผล (ตารางที่ 9) ส่วนระบบปลูกพบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % โดย factor A_1 (ที่ปลูกในระบบ media culture) มีแนวโน้มจะมีน้ำหนักเฉลี่ยต่อผลมากกว่า factor A_2 (ที่ปลูกในระบบ water culture) (ตารางที่ 9) และยังพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % ในพันธุ์แต่ละพันธุ์ (ตารางที่ 8) ซึ่ง เมื่อดูจากน้ำหนักเฉลี่ยในตารางที่ 9 จะพบว่า factor ที่เป็นพันธุ์ Bonus (factor A_1B_2 และ A_2B_2) จะมีน้ำหนักเฉลี่ยมากกว่า factor พันธุ์ Amur, Prim, Honeyball (factor A_1B_4 และ A_2B_4 , A_1B_3 และ A_2B_3 , A_1B_1 และ A_2B_1) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 Analysis of variance ของน้ำหนักเฉลี่ยต่อผล (กรัม)

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
treatment	7	1597450.000	228207.143	17.023	2.43	3.50
A	1	1268028.125	1268028.125	94.589	4.26	7.82
B	3	228737.500	76245.833	5.688	3.01	4.72
A X B	3	100684.375	33561.458	2.504	3.01	4.72
Error	24	321737.500	13405.729			
Total	31	1919187.500	61909.274			

GRAND MEAN = 979.3750 CV = 11.8221

**มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %
ns ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยน้ำหนักเฉลี่ยต่อผล (กรัม)

interaction A x B	น้ำหนักเฉลี่ยต่อผล (กรัม) ^z
A ₁ B ₁	1095 D
A ₁ B ₂	1265 A
A ₁ B ₃	1148.75 C
A ₁ B ₄	1205 B
A ₂ B ₁	815 G
A ₂ B ₂	.910 E
A ₂ B ₃	566.25 H
A ₂ B ₄	830 F

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่อักษรต่างกัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ
 z ค่าเปรียบเทียบโดยวิธี Least significant different test

2. ค่าเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อมวล (Brix)

ค่าเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อมวลใน factors ต่างๆ คือ factor A_1B_1 (media culture : พันธุ์ Honey ball), factor A_1B_2 (media culture : พันธุ์ Bonus) , factor A_1B_3 (media culture : พันธุ์ Prim), factor A_1B_4 (media culture : พันธุ์ Amur), factor A_2B_1 (water culture : พันธุ์ Honey ball), factor A_2B_2 (water culture : พันธุ์ Bonus), factor A_2B_3 (water culture : พันธุ์ Prim), factor A_2B_4 (water culture : พันธุ์ Amur) พบว่าค่าเปอร์เซ็นต์ความหวาน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (ตารางที่ 10) factor ที่มีเปอร์เซ็นต์ความหวานมากที่สุดคือ factor A_1B_2 ด้วยค่าเฉลี่ย 13.85 °Brix ที่รองลงมาคือ factor A_1B_1 , A_1B_3 , A_2B_2 , A_1B_4 , A_2B_3 , A_2B_4 และ A_2B_1 ด้วยค่าเฉลี่ย 12.7, 12.35, 12.25, 12.15, 11.475, 11.35 และ 11.1 °Brix ตามลำดับ (ตารางที่ 11) . และยังพบว่าค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์ความหวานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญซึ่งที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % (ตารางที่ 10) โดยที่ factor A_1 (ปลูกในระบบ media culture) มีแนวโน้มว่ามีเปอร์เซ็นต์ความหวานมากกว่า factor A_2 (ปลูกในระบบ water culture) (ตารางที่ 11) ส่วนพันธุ์ที่ใช้ปลูกไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

ตารางที่ 10 Analysis of variance ของค่าเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อมวล (Brix)

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
treatment	7	21.762	3.109	2.795	2.43	3.50
A	1	11.883	11.883	10.682	4.26	7.82
B	3	8.711	2.904	2.610	3.01	4.72
A X B	3	1.618	0.389	0.350	3.01	4.72
Error	24	26.498	1.112			
Total	31	48.406	1.563			

GRAND MEAN = 12.1531 CV = 8.6784

*มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ในระดับความเชื่อมั่น 95 %

**มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %

ns ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ตารางที่ 11 แสดงค่าเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อมวล (Brix)

interaction A x B	เปอร์เซ็นต์ความหวาน (Brix) ^Z
A ₁ B ₁	12.70 B
A ₁ B ₂	13.85 A
A ₁ B ₃	12.35 C
A ₁ B ₄	12.15 E
A ₂ B ₁	11.10 H
A ₂ B ₂	12.25 D
A ₂ B ₃	11.475 F
A ₂ B ₄	11.35 G

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่อักษรต่างกัน มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ
z ค่าเปรียบเทียบโดยวิธี Least significant different test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

จากการศึกษาการปลูกแตงแคนตาลูป ในระบบไฮโดรโปนิค โดยใช้ระบบ water culture ซึ่งมีการเป่าอากาศที่ การเป่าอากาศนั้น นิสสัน(2534) ได้ศึกษาพบว่าช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมของการเป่าอากาศในการปลูกแตงแคนตาลูป คือการเป่าอากาศเฉพาะในเวลากลางวัน โดยกำหนดการเป่าอากาศนาน 4 นาที และไม่เป่าอากาศ 15 นาที พบว่าพันธุ์ Bonus จะให้น้ำหนักผลเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือพันธุ์ Amur, Honey ball และต่ำสุดคือพันธุ์ Prim ส่วนเปอร์เซ็นต์ความหวานของเนื้อผลพบว่าพันธุ์ Bonus จะให้เปอร์เซ็นต์น้ำตาลสูงสุดรองลงมาคือพันธุ์ Prim และ Honey ball ส่วนพันธุ์ที่ให้เปอร์เซ็นต์น้ำตาลต่ำสุดคือพันธุ์ Amur เมื่อพิจารณาถึงลักษณะการเจริญเติบโต คุณภาพของผล ผลิตตลอดจนความเหมาะสมแล้วพบว่าพันธุ์ที่น่าจะสามารถผลิตได้ในสภาพภูมิอากาศของเขตลาดกระบัง คือพันธุ์ Bonus เนื่องจาก มีน้ำหนักมาก เนื้อมีเปอร์เซ็นต์ความหวานสูง ดูแลรูกง่าย ส่วนอีกพันธุ์หนึ่งคือพันธุ์ Honey ball เพราะ มีการเจริญเติบโตดี ดูแลรูกง่าย มีอายุการเก็บเกี่ยวเร็ว

จากการทดลองพบว่า เมื่อเพาะเมล็ดใน polyurethane foam (PU) แล้วต้นกล้าที่งอกออกมาจะตายหมด ซึ่งอาจเกิดจากมีเชื้อโรคอยู่ในแท่ง PU ดังนั้นจึงควรนำแท่ง PU ไปต้มฆ่าเชื้อก่อน แล้วจึงนำมาเพาะต้นกล้า ต้นกล้าที่งอกออกมาจะไม่ตาย

จากการสังเกตพบว่าหลังจากแต่งติดผล จะเกิดอาการใบด่าง (Hewitt, 1966) ได้กล่าวไว้ว่าอาจเนื่องมาจาก มีการตกตะกอนของธาตุอาหารบางตัว โดยเฉพาะเหล็ก ทำให้พืชไม่สามารถดึงธาตุเหล็กไปใช้ได้จึงเกิดอาการใบด่าง ซึ่งแก้ไขได้ด้วยการ ฉีดพ่นด้วยสารละลายธาตุอาหารเสริม และยังพบว่าที่กัน ของผลแตงพันธุ์ Bonus และ Prim จะแตกและเกิดเชื้อรา ธงชัย(2531)กล่าวว่า อาจมีสาเหตุเกิดจากการขาดธาตุอาหารโบรอน ดังนั้นในการปลูกควรจะพยายามสังเกต เมื่อแต่งเริ่มแสดงอาการ กันผลแตก ควรให้ธาตุขาดธาตุอาหารชนิดแล้วเพิ่มธาตุอาหารที่ขาดให้กับต้นแตง หรืออาจเกิดจากการได้รับน้ำมากเกินไปในระยะใกล้เก็บเกี่ยว ดังนั้นควรจะลดปริมาณน้ำให้น้อยลงก่อนการเก็บเกี่ยว

ในการทดลองนี้ พบโรคครากเฝ้าที่เกิดจากเชื้อรา ซึ่งต้นแตงจะเหี่ยว แคระแกร็น ใบเหลืองไม่เจริญเติบโต คาดว่าจะมีเชื้ออยู่กับแท่ง PU หลังจากปลูกไปแล้ว ซึ่งต้องทำลายต้นที่เป็นโรคทิ้ง เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

จากการศึกษาการปลูกแต่งแคนตาลูปในระบบ water culture โดยการเป่าอากาศ เปรียบเทียบกับการปลูกแต่งแคนตาลูปในระบบ media culture ซึ่งใช้ระบบน้ำหยด โดย ราชย์ เก้าแกลบ กับขุมมะพร้าวเป็นวัสดุปลูก พบว่าน้ำหนักของแต่งแคนตาลูปที่ปลูกในระบบ water culture จะน้อยกว่าแต่งที่ปลูกในระบบ media culture ส่วนเปอร์เซ็นต์ ความหวานของเนื้อผลในระบบ water culture ก็จะไม่ค่อยกว่า ระบบ media culture พันธุ์ที่ปลูกในระบบ media culture จะมีน้ำหนัก และ เปอร์เซ็นต์ความหวานมากกว่าพันธุ์ ที่ปลูกในระบบ water culture การที่แต่งในระบบ media culture มีเปอร์เซ็นต์น้ำ ตาลมากกว่า แต่งในระบบ water culture คาดว่าเนื่องจาก แต่งในระบบ media culture ไม่แสดงอาการขาดธาตุอาหาร และสามารถลดปริมาณสารละลายธาตุอาหาร ก่อนเก็บเกี่ยวได้ ซึ่งในระบบ water culture จะไม่สามารถลด ปริมาณสารละลาย ธาตุอาหารลงได้มาก จึงทำให้มีเปอร์เซ็นต์น้ำตาลน้อยกว่า(ธงชัย, 2531) เมื่อพิจารณาจาก ผลการทดลอง ลักษณะการเจริญเติบโตและคุณภาพของผลแล้วจะเห็นว่า ระบบที่เหมาะสม สำหรับการปลูกแต่งแคนตาลูปคือ ระบบ media culture เนื่องจากระบบ media culture น้ำหนักของผลมาก เปอร์เซ็นต์น้ำตาลสูง ไม่แสดงอาการขาดธาตุอาหาร มีการ เจริญเติบโตที่ดี

จากการสังเกตพบว่าแต่งแคนตาลูปที่ปลูกในระบบ water culture จะแสดงอาการ ใบด่าง แต่แต่งที่ปลูกในระบบ media culture ไม่แสดงอาการใบด่าง ซึ่งอาการใบ ด่างนี้คาดว่า เกิดจากการขาดธาตุเหล็ก ตามที่Hewitt (1966) ได้กล่าวว่าอาการตั้ง กล่าวอาจเกิดจากธาตุเหล็กตกตะกอนลงสู่เบื้องล่างและพืชไม่สามารถดูดธาตุอาหารไปใช้ได้ จึงแสดงอาการใบด่าง ส่วนในระบบ media culture ธาตุเหล็กจะติดอยู่กับวัสดุปลูกทำ ให้พืชสามารถนำไปใช้ได้จึงไม่ขาดธาตุเหล็ก นอกจากนี้ในวัสดุปลูกเองก็อาจมีธาตุอาหารอยู่ ด้วย

ในการทดลองจะพบว่า กิ่งผลแต่งพันธุ์ Bonus ในทั้ง 2 ระบบ แตกอาจเนื่องมาจาก ได้รับน้ำมากเกินไปในระยะใกล้เก็บเกี่ยว หรือ (ธงชัย, 2531) ได้กล่าวว่าอาจเกิดจากการ ขาดธาตุอาหารบางอย่าง ซึ่งควรจะได้มีการศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กมลและคณะ. 2530. เอกสารวิชาการเรื่องแต่งเทศ. คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น. ขอนแก่น. 27 หน้า.
- กลุ่มรักเกษตร. 2531. แคนตาลูป. สำนักพิมพ์ฐานเกษตรกรรม. กรุงเทพฯ.
- ชัยฤกษ์ สงวนทรัพย์ากร. 2528. การปลูกพืชในน้ำยา. พืชสวน. 26(3): 10-14.
- ธงชัย เบญจพูนทด. 2531. แคนตาลูป. โครงการหนังสือเกษตรชุมชน. กรุงเทพฯ. 6-39
หน้า.
- ถวัลย์ พัฒนเสถียรพงศ์. 2534. ปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน. พรานนกการพิมพ์. กรุงเทพฯ. 2-
21 หน้า.
- ทัศนีย์ อัดนันท์และสรสิทธิ์ วัชรโรทยาน. 2531. การปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน. วารสารดินและ
ปุ๋ย. 10(1): 59-66.
- นิพนธ์ ไชยมงคล. 2528. พืชตระกูลแตง. คณะผลิตกรรมทางการเกษตรสภานักเรียน
โรงเรียนเกษตรแม่โจ้. เชียงใหม่. 97 หน้า.
- นิตานาม. 2533. วิธีการปลูกเมลอนให้ได้คุณภาพและราคาจำหน่ายดี. บริษัทเจียโต้. กรุง
เทพฯ.
- พรหัม สุธาทร. 2529. การปลูกไม้ไร้ดิน. กรมพัฒนาที่ดิน. 22(239): 35-35.
- กราดร สีสอนธรรม. 2531. แคนตาลูป. การปลูกผักและไม้ดอกบนที่สูงของประเทศ
ไทย. เชียงใหม่. 181-187 หน้า.
- มนตรี คำชู. 2531. อนาคตการปลูกพืชไร้ดิน. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการดิน
และปุ๋ยครั้งที่ 6 วันที่ 20 พฤษภาคม 2531 ณ ห้องประชุมชั้น 2 ตึกดาวเทียม.
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สัตดา บดินนกะ. 2532. เทคนิคการปลูกพืชด้วยน้ำยาธาตุเคมี. กองเกษตรเคมี. กรมวิชา
การเกษตร. 3 หน้า.
- สุสมัย ธัญญานัย. 2534. โครงการพัฒนาการปลูกพืชไม่ใช้ดินเพื่อการผลิตพืชในพระราชดำริ
ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี. เดชการเกษตร. 15(3):
36.
- อภิสุมพร นันทกิจ. 2533. วิธีการเตรียมสารละลายธาตุอาหารพืชในการปลูกพืชโดยไม่ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิม.เกษตรพระจอมเกล้า.8(1):29-39.

Anonymus. 1978. Comercial application of NFT. Grower Books. London. 97p.

Benoit,F. and N,Ceustermans. 1985. Basic principles of nutrient film technique(NFT) for glasshouse vegetables. St. Katelijne-Waver. Belgium. 13p.

Broyer,C.T. 1983. Hydroponics. McGraw-Hill Encyclopedia of science and technology. New York. pp. 762-765.

Douglas,S. 1978. Hydroponic the bengal system. Oxford University Press. New Delhi. pp: 108-109.

Harold V. K. and F.K. Roverta.1987. Hydroponic membrance system for extraterrestrial crop production. Program & Abstract Horticultural Science. 22 (5): 1060.

Hewitt,E.J. 1966. Sand and water culture methods used in the study of plant nutrition. Common-wealth Bureau Hort and Plantation Crop Tech. Communication No. 22(Revised).

Ikeda,H. 1985. Soilles culture in Japan. Farming Japan. 19(6): 35-43.

Ikeda,H. 1989. Hydroponic. Kenshu-In. University of Tsukuba. pp. 2-4.

Koontz,H.V.,R.P.Prince and W.L.Berry. 1990. A porous stainless steel membrane system for extraterrestrial crop production. Hort Science. 25(6): 707.

Pak,C.C and T.Ito. 1982. Growth,fruit yield and nutrient absorption of tomato plant as influenced by solution temperature in NFT. Japan. Soc. Hort Science. 51(1). 44-50p.

Resh M.H. 1978. Hydroponic food production. Wood Bride Press
Publishing company. 70-355p.

Vestergard, B. 1984. Oxygen supply to the root in different
hydroponic system. ISOSC Proceedings 1984: 731.

Wallace T.C.B.E. 1951. The diagnosis of mineral deficiency in
plant by visual symptoms. H.M Stationary office : London.
256 p.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ตารางที่ 1 แสดงน้ำหนักผลแดนตาลูป (กรัม)

Interaction A x B	Replication				Average
	1	2	3	4	
factor B					
Honey ball	950	1100	980	1350	1095
Bonus	1245	1170	1425	1220	1265
Factor A ₁ Prim	1210	1165	1020	1200	1148.75
Amur	1095	1270	1340	1115	1205
factor B					
Honey ball	690	840	810	920	815
Bonus	800	1015	865	960	910
Factor A ₂ Prim	495	780	480	510	566.25
Amur	830	870	790	830	830

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ทางสถิติ

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	7	1597450.00	228207.143	17.023	2.43	3.50
A	1	1268028.125	1268028.123	94.589	4.26	7.82
B	3	228737.500	76245.833	5.688	3.01	4.72
A x B	3	100684.375	33561.458	2.504	3.01	4.72
Error	24	321737.500	13405.729			
Total	31	1919187.500	61909.274			

Grand Mean = 979.375 CV = 11.8221

** มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของน้ำหนักเฉลี่ยต่อผลที่เกิดขึ้น จากอิทธิพลของระบบปลูก (factor A)

Ranked of probability Level .05

Factor A	Mean	
A ₁ (media culture)	1178.438	A
A ₂ (water culture)	780.3125	B

ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ $p < 0.05$

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของน้ำหนักเฉลี่ยต่อผล ที่เกิดจากอิทธิพลของพันธุ์ (Factor B)

Ranked of probability Level .05

Factor B	Mean	
Bonus	1087.5	A
Amus	1017.5	B
Honey ball	955.0	C
Prim	875.5	D

ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตาราง แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของน้ำหนักเฉลี่ยต่อผล ที่เกิดจก ผลลัพธ์ของ Factor A และ Factor B

Ranked of probability Level .05

Interaction A x B	Mean	
A ₁ B ₂	1265	A
A ₁ B ₄	1205	B
A ₁ B ₃	1148.75	C
A ₁ B ₁	1095	D
A ₂ B ₂	910	E
A ₂ B ₄	830	F
A ₂ B ₁	815	G
A ₂ B ₃	566.25	H

ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 แสดงเปอร์เซ็นต์ความหวานของ ใ้ผลแคนตาลูป ($^{\circ}$ Brix)

Interaction	Replication				Average	
	1	2	3	4		
A x B						
	factor B					
	Honey ball	15.0	12.0	12.4	11.4	9.95
	Bonus	13.0	12.4	14.8	15.2	13.85
Factor A	Prim	13.0	11.2	12.4	12.8	12.35
	Amur	11.2	13.2	11.0	13.0	12.15
	factor B					
	Honey ball	11.0	11.6	10.6	11.2	11.1
	Bonus	11.6	12.6	11.8	12.0	12.0
Factor B	Prim	11.3	12.8	10.6	11.2	11.45
	Amur	12.0	12.2	9.8	11.4	11.35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ทางสถิติ

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	7	21.762	3.109	2.795	2.43	3.50
A	1	11.883	11.883	10.682	4.26	7.82
B	3	8.711	2.904	2.610	3.01	4.72
A x B	3	1.168	0.389	0.350	3.01	4.72
Error	24	26.698	1.112			
Total	31	48.460	1.563			

Grand Mean = 12.1531 CV = 8.6748

* มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 5 %

** มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 1 %

ns ไม่มีมีความแตกต่างทางสถิติ

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การเกิดของเชื้อ
ผลที่เกิดจากอิทธิพลของระบบปลูก (factor A)

Ranked of probability Level .05

Factor A	Mean	
A ₁ (media culture)	12.7625	A
A ₂ (water culture)	11.5437	B

ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การเกิดของเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผล ที่เกิดจากอิทธิพลของพันธุ์ (Factor B)

Ranked of probability Level .05

Factor B	Mean	
Bonus	13.05	A
Amus	11.9125	B
Honey ball	11.9	C
Prim	11.75	D

ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันนี้ความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญซึ่งที่ $P < 0.05$

ตาราง แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของ เปอร์เซนต์ความพบกันของเมล็ด ที่เกิดจากอิทธิพลของ Factor A และ Factor B

Ranked of probability Level .05

Interaction A x B	Mean	
A ₁ B ₂	13.85	A
A ₁ B ₁	12.7	B
A ₁ B ₃	12.35	C
A ₂ B ₂	12.25	D
A ₁ B ₄	12.15	E
A ₂ B ₃	11.475	F
A ₂ B ₄	11.35	G
A ₂ B ₁	11.1	H

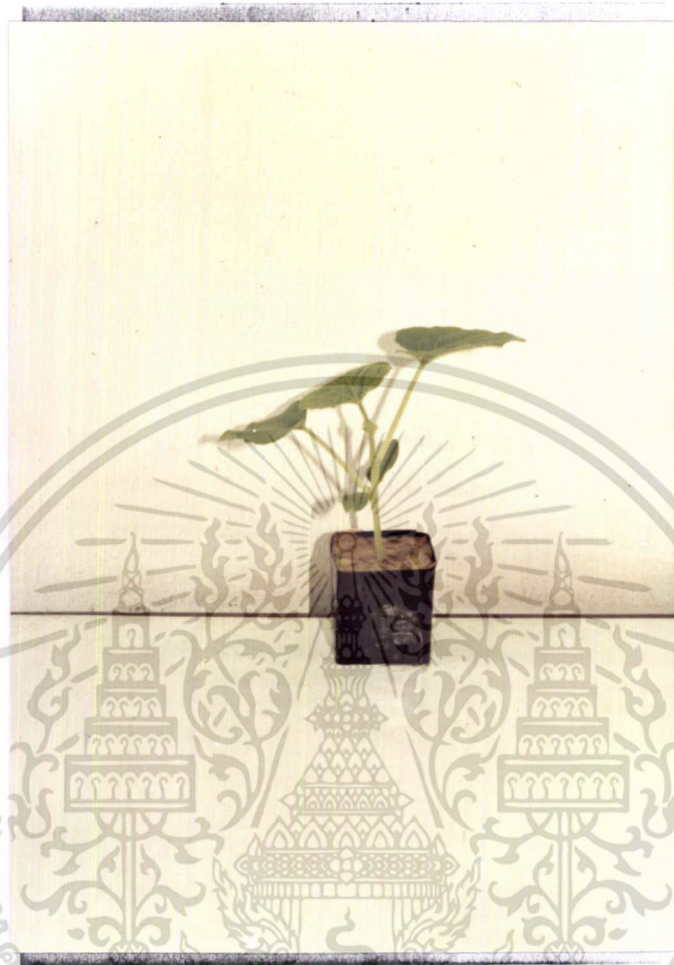
ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันนี้ความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญซึ่งที่ $P < 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 แสดงการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชและธาตุอาหารเสริม

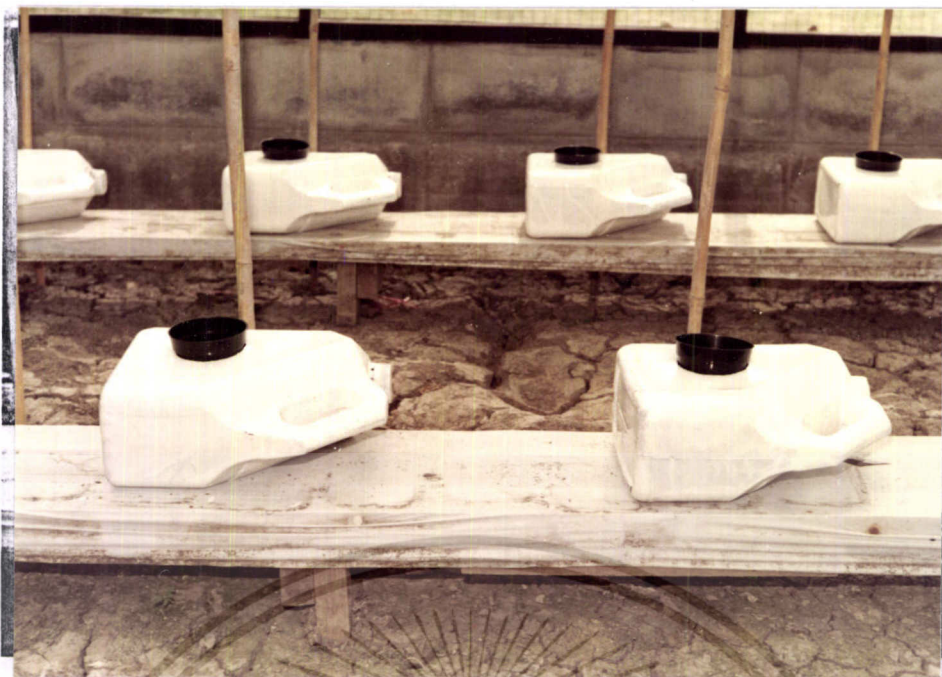
วันที่	สารที่ใช้	บริเวณที่ใช้	จุดประสงค์
ชื่อทางการค้า (ชื่อสามัญ)			
ก่อนย้ายปลูก			
24 เม.ย. 34	เดอโรซาน	รอบๆ เรือนเพาะชำ	ทำลายวัชพืช
1 พ.ค. 34	เซฟวิน (คาร์บาริล)	รอบๆ เรือนเพาะชำ	กำจัดมด
3 พ.ค. 34	นีออดี (ดีดีวีพี)	ใช้กับต้นกล้า	กำจัดแมลง
วันย้ายปลูก			
4 พ.ค. 34	เบนเลท (เบนนิมิล)	ทาโคนต้น	ป้องกันโรคโคนเน่า ที่เกิดจาก เชื้อรา
หลังย้ายปลูก			
11 พ.ค. 34 และ ทุกๆ 5-7 วัน	เบนเลท (เบนนิมิล)	ฉีดทั่วทั้งต้น	ป้องกันโรคราหลังต้น แตง
ก่อนตัดผล			
18 พ.ค. 34	เทอร์ราคลอ	ชุปราก	ป้องกันโรครากเน่า
10 มิ.ย. 34 ทุก 3-4 วัน เมื่อ พืชแสดงอาการ	มัลดีไมโคร	ฉีดพ่นบริเวณใบ	แก้ไขอาการขาด ธาตุเหล็ก
30 มิ.ย. 34	เทอร์ราคลอ	ชุปรากตั้งแต่แลง อาการเหี่ยว	ป้องกันโรครากเน่า กำจัดเชื้อรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

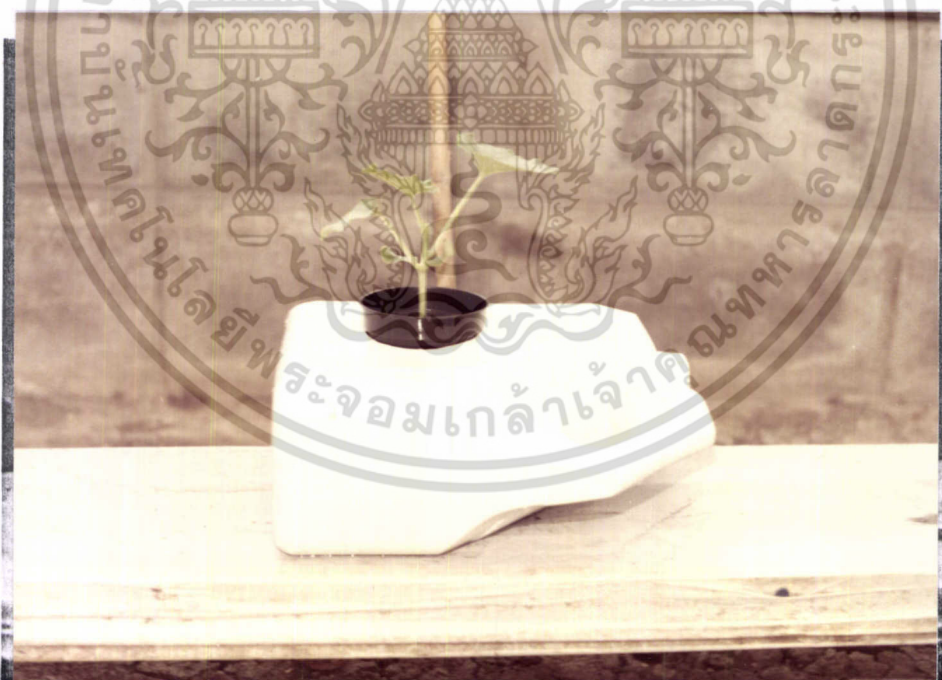

รูปที่ 1 ต้นกล้าแคบตาสูงที่มีใบจริง 3-4 ใบ สําหรับย้ายปลูกลงใน 2 ลิ้นพลาสติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2 การเตรียมระบบปลูกพืชไร้ดินแบบ water culture ใช้กระป๋องพลาสติกเจาะรูตรงกลาง

รูปที่ 3 การปลูกกล้าแค่นาอุบบนแหล่งพลาสติกที่เติมสารละลายธาตุอาหารแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

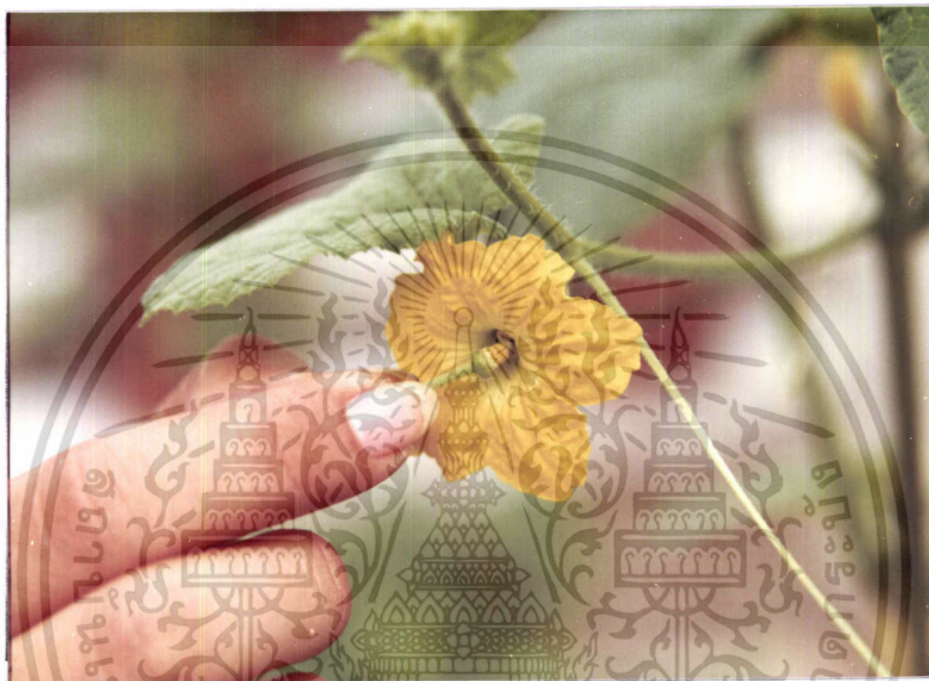

รูปที่ 4 การปลูกลงแปลงที่แตกออกมา จากบริเวณโคนก้านมะเขือเทศกิ่งแขนงที่ยังเล็กอยู่

รูปที่ 5 การเจริญเติบโตของต้นแดงในช่วงเข้าสู่ระยะการเจริญเติบโตในด้านการให้ผลผลิตอายุประมาณ 40 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6 การช่วยผสมเกสร โดยการนำเกสรตัวผู้ ไปผสมกับดอกตัวเมีย จะทำให้การผสมตั้ง
แต่เช้าจนถึง 11.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7 การเจริญเติบโตในขณะติดผล ในระบบ water culture

รูปที่ 8 การเจริญเติบโตในขณะติดผล ในระบบ media culture

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

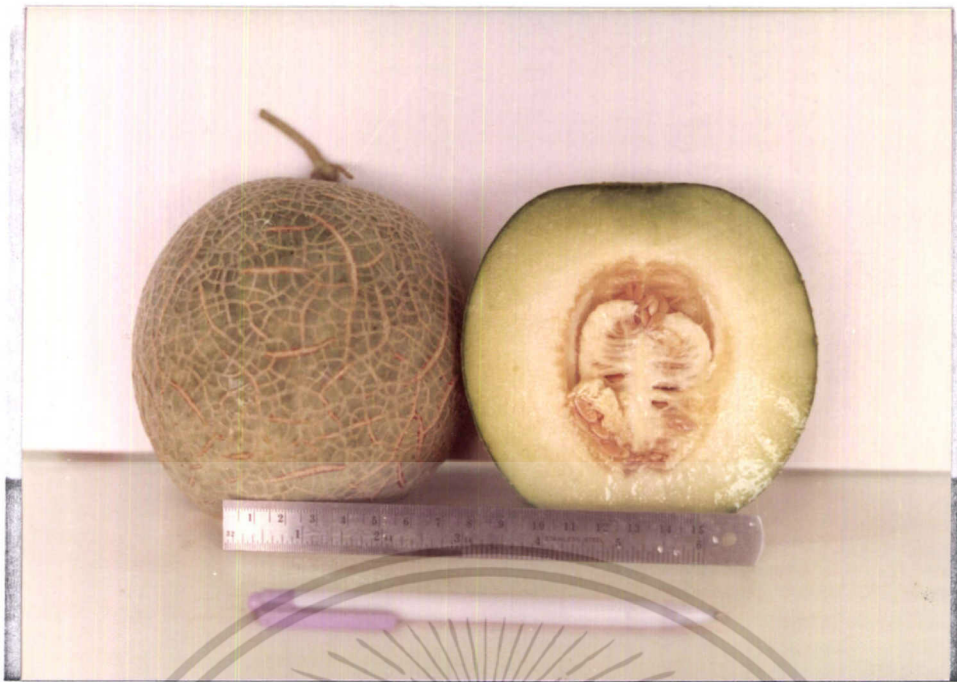

รูปที่ 9 ลักษณะผลผลิตภายนอกและภายในของแตงแคนตาลูปพันธุ์ Honey ball ในระบบ water culture

รูปที่ 10 ลักษณะผลผลิตภายนอกและภายในของแตงแคนตาลูปพันธุ์ Bonus ในระบบ water culture

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

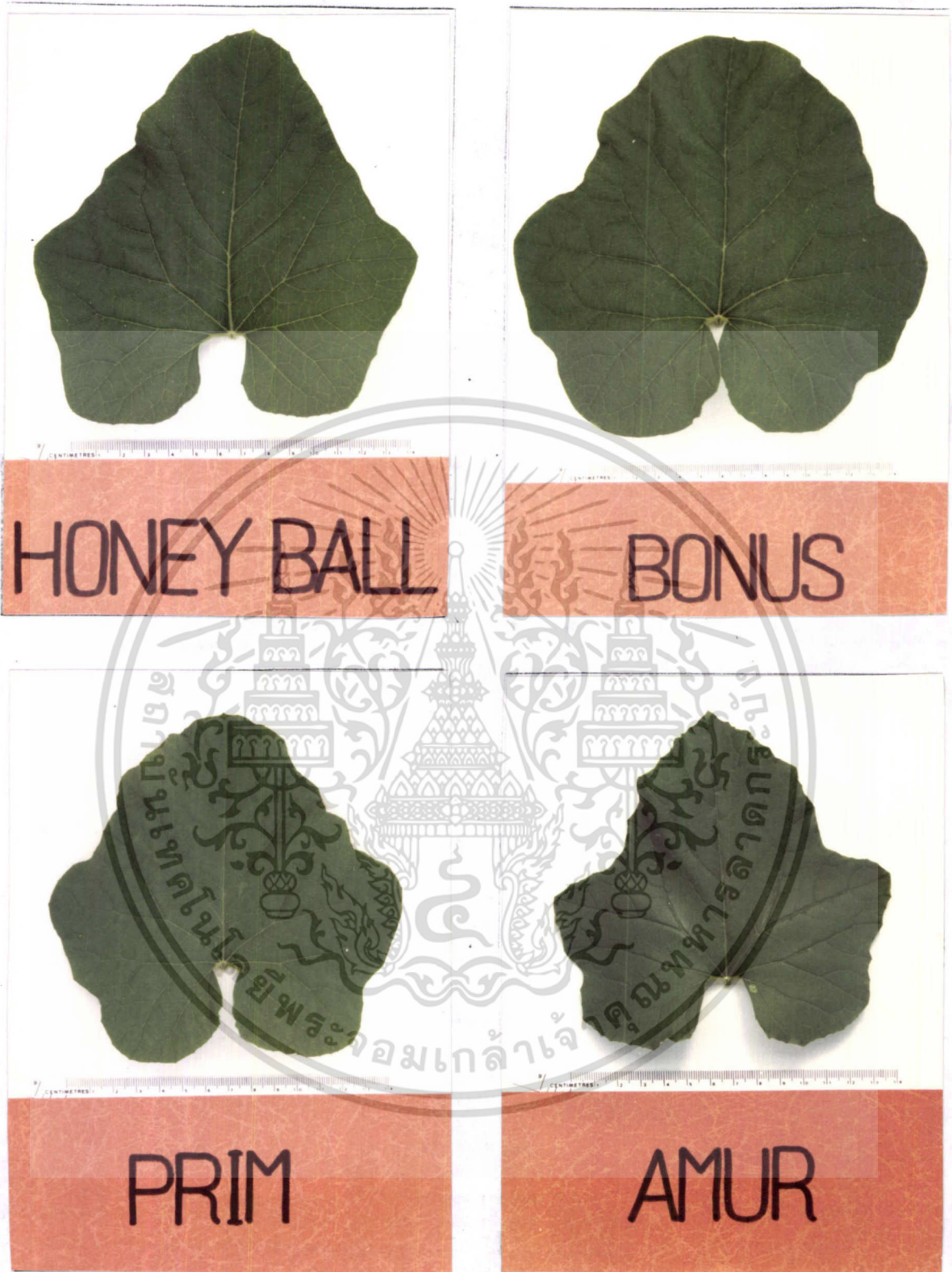

รูปที่ 11 ลักษณะผลผลิตภายนอกและภายในของแตงแคนตาลูปพันธุ์ Prim ในระบบ water culture

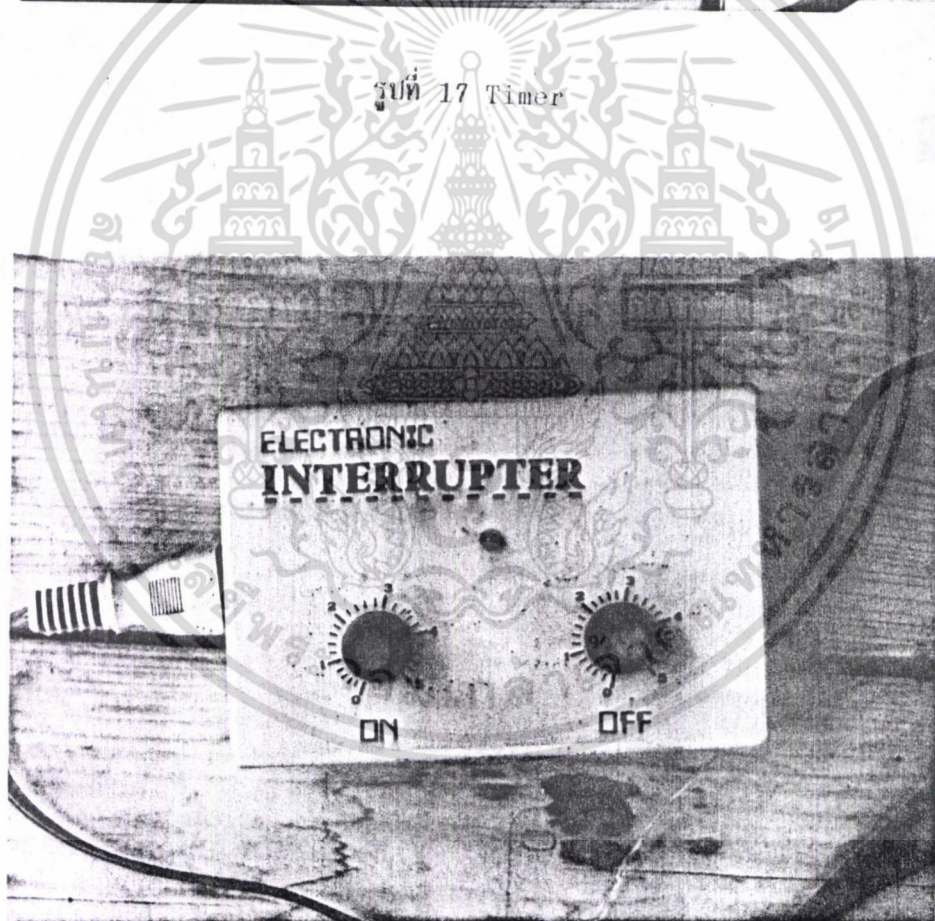
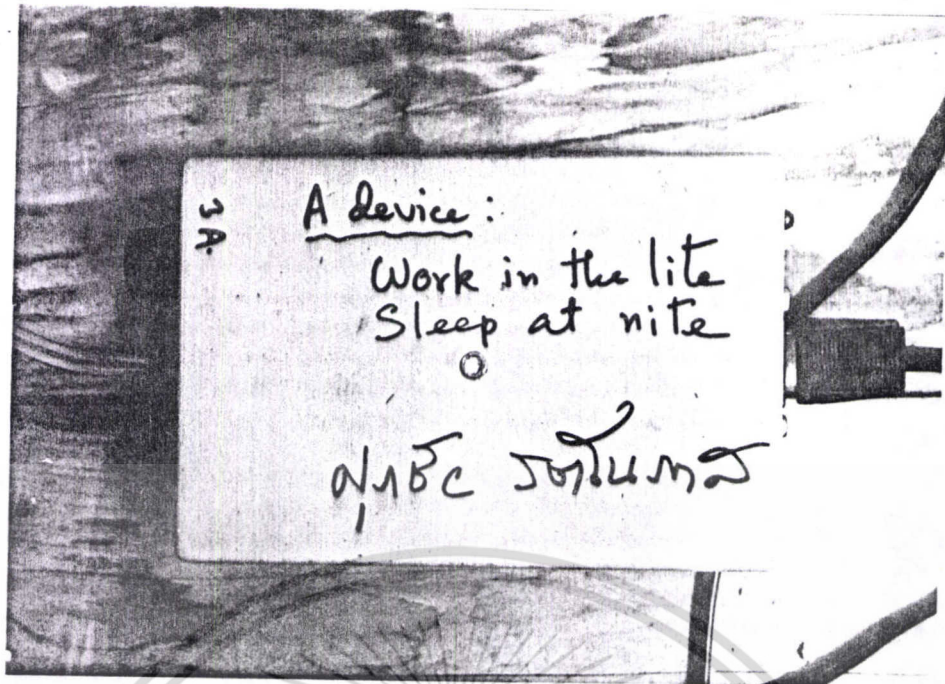
รูปที่ 12 ลักษณะผลผลิตภายนอกและภายในของแตงแคนตาลูปพันธุ์ Amur ในระบบ water culture

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

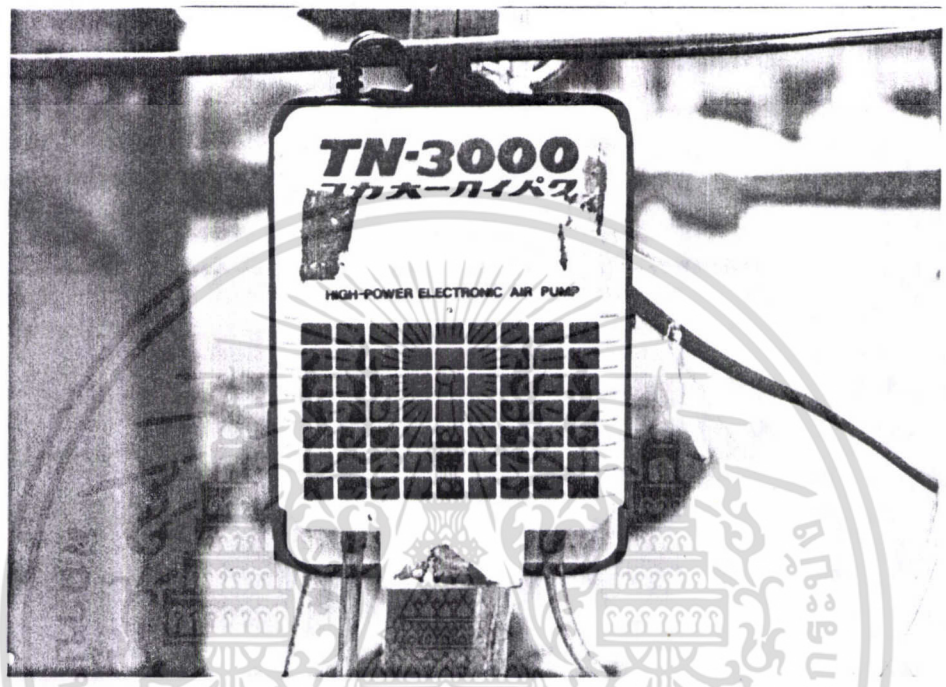
รูปที่ 13-16 ลักษณะใบของแคนตาลูปพันธุ์ Honey ball, Bonus, Prim และ Amur

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 18 Interrupter

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 19 Air pump

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้